

સંપ્રદાયનો સર્વાંગી વિકાસ કરતું
શ્રી સ્વા. મંદિર - સરધારનું મુખપત્ર

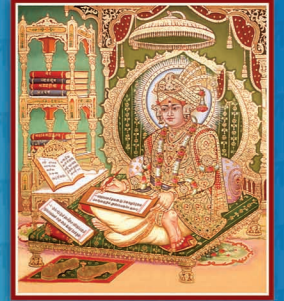
શ્રી સ્વામિનારાયણ ચિંતન

જાન્યુઆરી - ૨૦૦૮

બે વર્ષ લવાજમ રૂ. ૧૬૦/-

મહામંત્ર પ્રાગટ્યની ૨૦૬મી વર્ષગાંઠ પ્રસંગે ચાલો શાસ્ત્રોક્ત પ્રામાણિક વચનોથી સમજીએ...
સ્વામિનારાયણ મહામંત્રનો સાર્થક અર્થસભર મહિમા

મહામંત્ર પ્રાગટ્ય દિન : સં. ૧૮૫૮ માગશર વદ - ૧૧, તા. ૩૧-૧૨-૧૮૦૧

વાક્રમ્ય સ્વરૂપ શિક્ષાપત્રીની ૧૮૨મી
જન્મજયંતી પ્રસંગે કોટિ વંદના...
સં. ૧૮૮૨ મહા સુદ-૫ (વસંતપંચમી)

“હાલા લાગે વાલપના વેણ...”

“...ગમે તેવો પાપી હોય ને અંત સમે જો તેને ‘સ્વામિનારાયણ’ એવા નામનું ઉચ્ચારણ થાય, તો તે સર્વ પાપ થકી છુટીને બ્રહ્મમહોલને વિષે નિવાસ કરે...”

વચનામૃત પ્રથમપ્રકરણ : ૫૬

“...જ્યારે એવા ભૂંડા ઘાટ થવા માંડે ત્યારે ધ્યાનને પડવું મુકીને જીભે કરીને ઉચ્ચસ્વરે નિર્વજજ થઈને તાળી વજાડીને ‘સ્વામિનારાયણ...સ્વામિનારાયણ’ ભજન કરવું...” વચનામૃત લોચા પ્રકરણ : ૬

સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ જપના,
મનવા એહી મંત્રરાજ ઈષ્ટદેવ અપના...સ્વામિ૦૧

હરત ફરત કરત કામસ્વામિનારાયણ કેયે,

મોહાદિક શત્રુ મીટે પરમાનંદ પૈયે...સ્વામિ૦૨

ઉરમે હરિરૂપ ધારી રસના ગુન ગાવે,
તાપર હરિ અધિક અધિક કરુણા વરસાવે...સ્વામિ૦૩

નિશદિન હરિનામજપે લોકલોજ ત્યાગી,
મુક્તાનંદ તાસમો નહિ દૂજો બડભાગી...સ્વામિ૦૪

- સ.ગુ. શ્રી મુક્તાનંદ સ્વામી કૃત - મહામંત્ર મહિમા કીર્તન

સ્વામિનારાયણ મહામંત્ર છે, પ્રગટ હરિનું નામ;

આ અવસર જે કોઈ લેશે, તેનાં સરશે કામ...સ્વામિ૦૧

સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ ઉંચે સાદે ગાય;

સાંભળીને જમદ્રુત તેને, દૂરથી લાગે પાય...સ્વામિ૦૨

સ્વામિનારાયણ નામનો પ્રાણી, અતિ મોટો પ્રતાપ;

અંતકાળે પ્રભુ તેડવા આવે, સ્વામિનારાયણ આપ...સ્વામિ૦૩

સ્વામિનારાયણ સમરીયે પ્રાણી, તજી લોકની લાજ;

પ્રેમાનંદ કહે રાજી થઈ, તેના ઉરમાં રહે મહારાજ...સ્વામિ૦૪

- સ.ગુ. શ્રી પ્રેમાનંદ સ્વામી કૃત - મહામંત્ર મહિમા કીર્તન

“...અમારી લખેલી જે શિક્ષાપત્રી તેનો પાઠ અમારા આશ્રિત જે ત્યાગી સાધુ તથા બ્રહ્મચારી તથા ગૃહસ્થ બાઈ ભાઈ સર્વે તેમણે નિત્યે કરવો. અને ભણતાં ન આવડતું હોય તેને નિત્યે શ્રવણ કરવું, અને જેને શ્રવણ કરવાનો યોગ ન આવે તેને નિત્યે શિક્ષાપત્રીની પૂજા કરવી...”

:: અનુક્રમણિકા ::

સ્વામિનારાયણ મહામંત્રનો સાર્થક અર્થસભર મહિમા...

૧

- સાધુ યોગેશ્વરદાસજી, ગુરુ : પૂ. સ.ગુ. સ્વામી શ્રી નિત્યસ્વરૂપદાસજી

૦૪

કોઈને દુઃખીયો રે, દેખી ન ખમાય; દયા આણી રે...

૨

- સાધુ અમૃતસ્વરૂપદાસ તથા પાષંદ રાજુ ભગત - સરધાર

૨૨

દક્ષિણ ભારત શ્રી સ્વામિનારાયણ ટ્રેનયાત્રા...

૩

- સાધુ અમૃતસ્વરૂપદાસ, ગુરુ : પૂ. સ.ગુ. સ્વામી શ્રી નિત્યસ્વરૂપદાસજી

૨૩

સત્સંગ સમાચાર...

૪

- સ્વામી ધનશ્યામદાસજી - રઘુવીરવાડી તથા સાધુ અમૃતસ્વરૂપદાસ - સરધાર

૩૦

શ્રી સ્વામિનારાયણ ચિંતન

વર્ષ :- ૩, અંક :- ૭, તા. ૨૦-૦૧-૦૮

:: સંસ્થાપક ::

પ.પૂ. ૫.ધુ. ૧૦૦૮ શ્રી

આચાર્ય શ્રી અજેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજ

:: અધ્યક્ષ ::

પ.પૂ. ૧૦૮ શ્રી

ભાવિઆચાર્ય શ્રી નૃગેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજ

:: પ્રયોજક ::

પૂ. સ્વામી શ્રી નિત્યસ્વરૂપદાસજી

:: પ્રકાશક ::

શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર - સરધાર વતી

કો. સ્વામી શ્રી વિરક્તસ્વરૂપદાસજી

:: તંત્રી ::

સાધુ દિવ્યસ્વરૂપદાસજી

:: સંપાદક ::

સ્વામી આનંદસ્વરૂપદાસજી (વેદાંતાચાર્ય)

સંપ્રદાયનો સર્વાંગી વિકાસ કરતું શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર - સરધારનું રજિસ્ટર્ડ મુખપત્ર ઈ.સ. ૨૦૦૫ના ઓક્ટોબર માસથી પ્રારંભાયેલું, દર માસની ૨૦ તારીખે પ્રકાશિત થતું, આપના સમગ્ર કુટુંબ -પરિવારમાં આનંદ અને સંસ્કારની સૌરભ પ્રસરાવે અને જીવનનું અનેરું ઘડતર કરતું સામયિક.

:: લવાજમના દર ::

બે વર્ષ : રૂ. ૧૬૦/-

પંચવાર્ષિક : રૂ. ૭૫૦/-

પચ્ચીસ વર્ષ : રૂ. ૭૫૦/-

પરદેશમાં લવાજમ : \$ 200

U.S.A. : £ 100 U.K.

:: લવાજમઅંગે ગ્રાહક પત્રવ્યવહાર ::

‘ચિંતન કાર્યાલય’

શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર - સરધાર

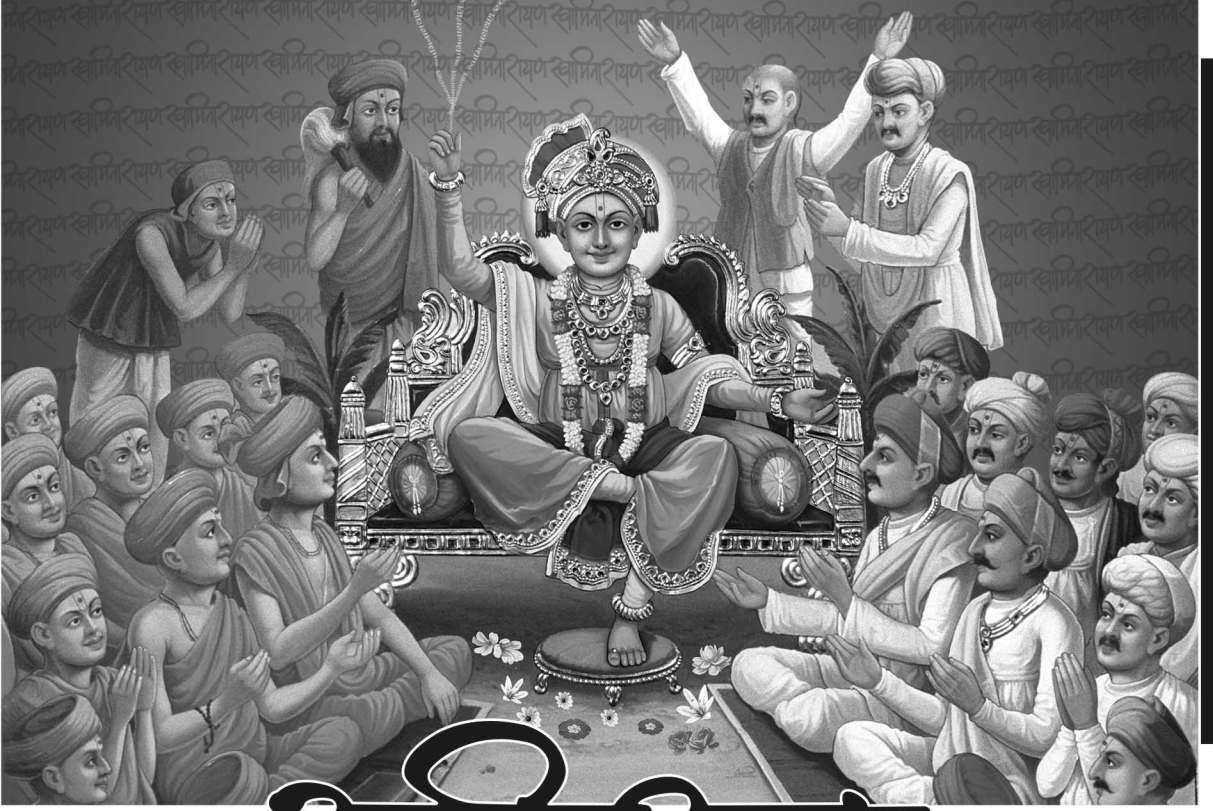
તા.જી. રાજકોટ - ૩૬૦૦૨૫ ફો.નં. ૦૨૮૧ - ૨૭૮૧૨૧૧

Visit us : www.sardhardham.org

E-mail : amrutdhara2003@yahoo.com

સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ

મહામંત્ર પ્રાગટ્યની ૨૦૬મી વર્ષગાંઠ પ્રસંગે ચાલો શાસ્ત્રોક્ત પ્રામાણિક વચનોથી સમજીએ...

સ્વામિનારાયણ

મહામંત્રનો સાર્થક અર્થસભર મહિમા

મહામંત્ર પ્રાગટ્ય દિન : સં. ૧૮૫૮ માગશર વદ - ૧૧, તા. ૩૧-૧૨-૧૮૦૧

ભગવન્નામઅનંત માધુર્ય, ઐશ્વર્ય અને સુખોની ખાણ છે. બધાં જ શાસ્ત્રોમાં નામના મહિમાનું વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે. આ અનેક પ્રકારની આધિ-વ્યાધિથી ગ્રસ્ત કળિકાળમાં હરિનામ-જપ સંસારસાગરથી પાર થવા માટેનું ઉત્તમ સાધન છે.

✦ ભગવદ્નામમહિમા પુરાણો અને ઉપનિષદ્ના મતે :

ભગવાન વેદવ્યાસજી કહે છે :

- સાધુ યોગેશ્વરદાસજી, ગુરુ : પૂ. સ.ગુ. સ્વામી શ્રી નિત્યસ્વરૂપદાસજી

‘હેરેનામ હેરેનામ હેરેનામેવ કેવલમ્ ।

કલૌ નાસ્ત્યેવ નાસ્ત્યેવ નાસ્ત્યેવ ગતિરન્યથા ॥’

(બૃહન્નારદીયપુરાણ: ૩૮/૧૨૮૭)

પદ્મપુરાણમાં કહ્યું છે :

‘યે વદન્તિ નરા નિત્યં હરિરિત્યક્ષરદ્વયમ્ ।

તસ્યોચ્ચારણમાત્રેણ વિમુક્તાસ્તે ન સંશયઃ ॥’

“જે મનુષ્ય પરમાત્માના આ બે અક્ષરવાળા નામ ‘હરિ’નું

સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ

નિત્ય ઉચ્ચારણ કરે છે એના ઉચ્ચારણમાત્રથી તે મુક્ત થઈ જાય છે, એમાં કોઈ શંકા નથી.”

ગરુડપુરાણમાં કહ્યું છે કે :

‘વદીચ્છસિ પરં જ્ઞાનં જ્ઞાનાચ્ચ પરમં પદમ્ । તદા યત્નેન મહતા કુરુ શ્રીહરિકીર્તનમ્ ॥’

“જો આત્મજ્ઞાનની ઈચ્છા હોય અને આત્મજ્ઞાનથી પરમપદ મેળવવાની ઈચ્છા હોય તો ખૂબ પ્રયત્નપૂર્વક શ્રીહરિના નામનું કીર્તન કરો.”

એક વખત નારદજીએ ભગવાન બ્રહ્માજીને કહ્યું : “એવો કોઈ ઉપાય બતાવો કે જેથી હું વિકરાળ કળિકાળની જાળમાં ન ફસાઉં.”

એના ઉત્તરમાં બ્રહ્માજીએ કહ્યું : ‘આદિપુરુષસ્ય નારાયણસ્ય નામોચ્ચારણમાત્રેણ નિર્ધૂતકલિર્ભવતિ ।’ - “આદિપુરુષ ભગવાન નારાયણનો નામોચ્ચાર કરવામાત્રથી જ મનુષ્ય કળિયુગથી તરી જાય છે.” (કલિસંતરણોપનિષદ)

શ્રીમદ્ ભાગવતના અંતિમ શ્લોકમાં ભગવાન વેદવ્યાસજી કહે છે :

‘નામસંકીર્તનં યસ્ય સર્વપાપપ્રણાશનમ્ । પ્રણામો દુઃસ્વપ્નશમનસ્તં નમામિ હરિં પરમ્ ॥’

“જેનું નામ સંકીર્તન બધાં પાપોનું વિનાશક છે અને પ્રણામદ્વારા દૂર કરનાર છે એ સર્વોપરિ શ્રીહરિને હું નમસ્કાર કરું છું.” (શ્રીમદ્ ભાગવત : ૧૨/૧૩/૨૩)

કળિકાળમાં નામના મહિમાનું વર્ણન કરતા ભગવાન વેદવ્યાસજી શ્રીમદ્ ભાગવતમાં કહે છે :

‘કૃતે યદ્ ધ્યાયતો વિષ્ણું ત્રેતાયાં યજતો મયઃ । દ્વાપરે પરિચર્યાયાં કલૌ તદ્ધરિકીર્તનાત્ ॥’

“સતયુગમાં ભગવાન વિષ્ણુના ધ્યાનથી, ત્રેતામાં યજ્ઞથી અને દ્વાપરમાં ભગવાનની પૂજા-અર્ચના કરવાથી જે ફળ મળતું તે બધું ફળ કળિયુગમાં ભગવાનનાં નામ-કીર્તનમાત્રથી જ પ્રાપ્ત થઈ જાય છે.” (શ્રીમદ્ ભાગવત : ૧૨/૧૩/૫૨)

✦ નામ-જપ મહિમા ગોસ્વામીજીના મતે :

શ્રીરામચરિત માનસમાં ગોસ્વામી તુલસીદાસજી મહારાજે આ જ વાતને એ રૂપમાં કહી છે કે :

‘કૃતેજુગ ત્રેતાં દ્વાપર પૂજા મય અરુ જોગ । જો ગતિ હોઈ સો કલિ હરિ નામ તે પાવહિં લોગ ॥’

“સતયુગ, ત્રેતા અને દ્વાપરમાં જે ગતિ પૂજા, યજ્ઞ અને યોગથી પ્રાપ્ત થાય છે એ જ ગતિ કળિયુગમાં લોકો ફક્ત ભગવાનના નામજપથી પ્રાપ્ત કરી શકે છે.” (શ્રીરામચ. મા. ઉ. : ૧૦૨-બ)

આગળ શ્રીરામચરિત માનસમાં ગોસ્વામીજી કહે છે :

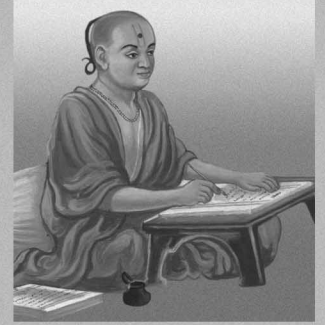
‘કલિજુગ કેવલ હરિ ગુન ગાહા । ગાવત નર પાવહિં ભવ થાહા ॥

કલિજુગ જોગ ન જગ્ય ન ગ્યાના । એક અધાર રામ ગુન ગાના ।

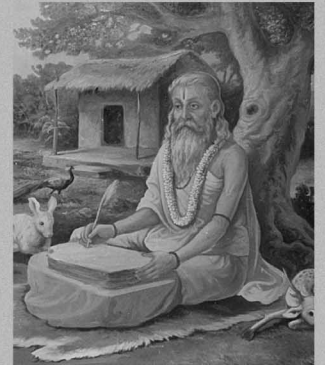
સબ ભરોસે તજિ જો ભજ રામહિ । પ્રેમ સમેત ગાવ ગુન ગ્રામહિ ॥

સોઈ ભવ પર કહ્યુ સંસય નાહી । નામ પ્રતાપ પ્રગટ કલિ માર્હી ॥’

“કળિયુગમાં તો ફક્ત ભગવાન શ્રીહરિનાં ગુણગાન કરવાથી જ મનુષ્ય ભવસાગરથી પાર થઈ જાય છે. કળિયુગમાં ન તો યોગ અને યજ્ઞ છે કે ન જ્ઞાન છે. ભગવાન શ્રીહરિનાં ગુણગાન જ એકમાત્ર આધાર છે. માટે બધા ભરોસાઓ છોડીને જે પરમાત્માને ભજે છે અને પ્રેમ સહિત એમનાં ગુણગાન ગાય છે એ ભવસાગરથી તરી જાય છે એમાં કોઈ સંદેહ નથી. નામનો પ્રતાપ કળિયુગમાં પ્રત્યક્ષ છે.” (શ્રીરામચરિતમાનસ, ઉત્તરકાંડ : ૧૦૨, ૪ થી ૭)

“કળિયુગમાં તો ફક્ત ભગવાન શ્રીહરિનાં ગુણગાન કરવાથી જ મનુષ્ય ભવસાગરથી પાર થઈ જાય છે. કળિયુગમાં ન તો યોગ અને યજ્ઞ છે કે ન જ્ઞાન છે. ભગવાન શ્રીહરિનાં ગુણગાન જ એકમાત્ર આધાર છે. માટે બધા ભરોસાઓ છોડીને જે પરમાત્માને ભજે છે અને પ્રેમ સહિત એમનાં ગુણગાન ગાય છે એ ભવસાગરથી તરી જાય છે એમાં કોઈ સંદેહ નથી. નામનો પ્રતાપ કળિયુગમાં પ્રત્યક્ષ છે.”

❖ કલિમાં મોક્ષાન્તે અજાન્ય ઉપાય

‘चहुं जुग श्रुति नाम प्रभाऊ । कलि बिसेषि नहिं आन उपाऊ ॥’

“આમતો ચારેય યુગોમાં અને ચારેય વેદોમાં નામનો મહિમા છે, પરંતુ કળિયુગમાં વિશેષ રૂપે છે. કળિયુગમાં તો નામ-જપ સિવાય બીજો કોઈ ઉપાય જ નથી.”

‘भायँ कुभायँ अनख आलसहूँ । नाम जपत मंगल दिसि दसहूँ ॥’

ગોસ્વામી તુલસીદાસજી મહારાજના મતાનુસાર સારા કે ખરાબ ભાવથી, કોષ કે આળસપૂર્વક કોઈપણ પ્રકારે ભગનામનો જપ કરવાથી વ્યક્તિને દશેય દિશાઓમાં કલ્યાણ કલ્યાણ પ્રાપ્ત થાય છે. (શ્રીરામચરિતમાનસ, બાલકાંડઃ ૨૧, ૮)

❖ કલિમાં નામસ્મરણ રૂપી કલ્પવૃક્ષ :

‘नाम कामतरु काल कराला । सुमिरत समन सकल जग जाला ।।

राम नाम कलि अभिमत दाता । हित परलोक लोक पितु माता ।।’

આ કલ્પવૃક્ષસ્વરૂપ ભગવન્નામ સ્મરણ કરવાથી જ સંસારની બધી જંજાળોને નષ્ટ કરી નાખનાર છે. આ ભગવન્નામ કળિયુગમાં મનોવાંચિંત ફળો આપનાર, પરલોકનું પરમહિતૈષી અને સંસારમાં વ્યક્તિનાં માતા-પિતા સમાન બધી રીતે પાલન-પોષણ કરનાર છે.

(શ્રીરામચરિતમાનસ, બાલકાંડ : ૨૬,૩)

‘नाम जीहँ जपि जागहिं जोगी । बिरति बिरंचि प्रपंच बियोगी ॥

ब्रह्मसुखहि अनुभवहिं अनूपा । अकथ अनामय नाम न रुपा ॥

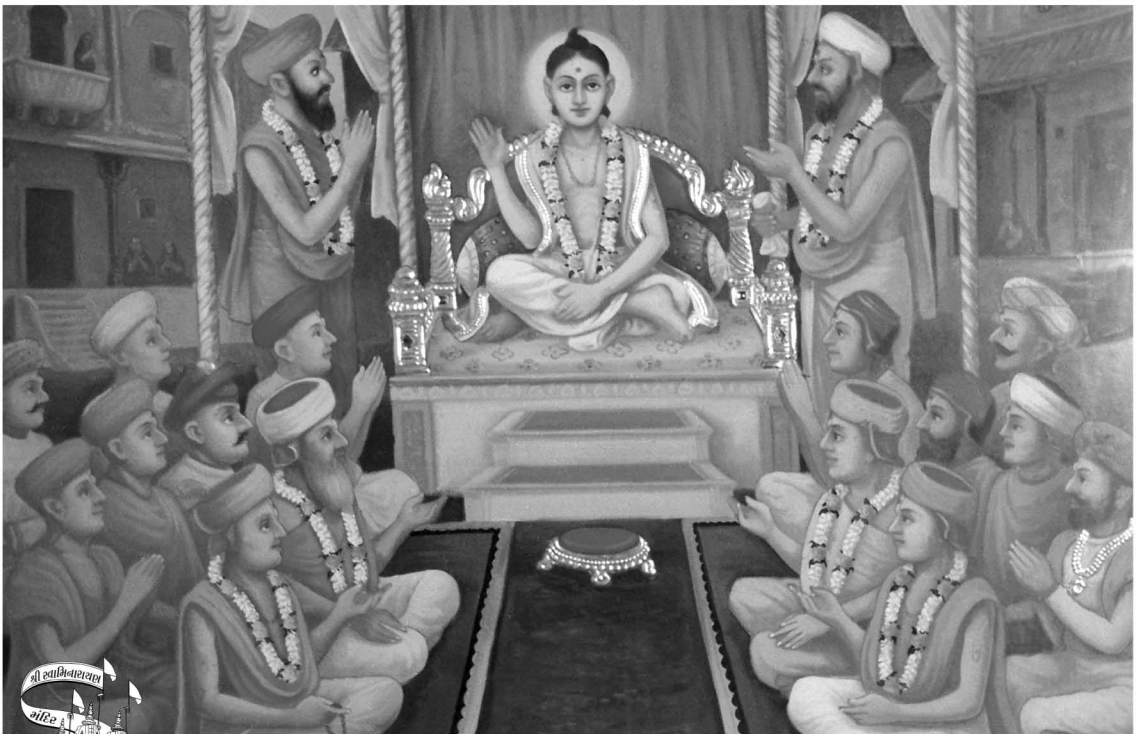
जाना चहहिं गूढ गति जेऊ । नाम जीर्ह जपि जानहि तेऊ ॥

साधक नाम जपहिं लय लाएँ । होहिं सिद्ध अनिमादिक पाएँ ॥

जपहिं नामु जन आरत भारी । मिटहिं कुसंकट होहिं सुखारी ॥’

આ ભગવન્નામ-જપયોગના આધ્યાત્મિક અને લૌકિક પક્ષનો સુંદર સમન્વય કરતા ગોસ્વામીજી કહે છે કે બ્રહ્માજીના બનાવેલ આ પ્રપંચાત્મક દૃશ્ય જગતથી યથાર્થ રીતે ધૂટેલા વૈરાગ્યવાન મુક્ત યોગી પુરુષ આ નામને જીભ દ્વારા જપીને તત્ત્વજ્ઞાનરૂપી દિવસમાં જાગે છે અને નામ તથા રૂપથી રહિત અમાયિક અનુપમ, અનિર્વચનીય, અનામય બ્રહ્મસુખનો અનુભવ કરે છે. જેઓ પરમાત્માના ગૂઢ રહસ્યને જાણવા ઈચ્છે છે તેઓ જીભ દ્વારા ભગવન્નામનો જપ કરીને એને જાણી લે છે. લૌકિક સિદ્ધિઓની ઈચ્છા રાખતા સાધકો લયયોગ દ્વારા ભગવન્નામનો જપ કરીને અણિમાદિક સિદ્ધિઓ પ્રાપ્ત કરી સિદ્ધ બની જાય છે. આવી જ રીતે જ્યારે મુસીબતોથી ઘેરાયેલ આર્ત ભક્ત નામ જપ કરે છે તો એની મોટી મોટી મુસીબતો પણ ટળી જાય છે અને એ સુખી થઈ જાય છે.

(શ્રીરામચરિતમાનસ, બાલકાંડ : ૨૧, ૧ થી ૨)

✦ શ્રી સ્વામિનારાયણ મહામંત્ર ઉદ્ઘોષણ દિન :

9

સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ

જો અંતકાળે શ્રવણે સુણાય,
પાપી ઘણો તે પણ મોજ જાય;
તે મંત્રથી ભૂત પિશાચ ભાગે,
તે મંત્રથી તો સદ્બુદ્ધિ જાગે.
તે મંત્ર જેના મુખથી જપાય,
તેના થકી તો જમ નાશી જાય;
શ્રી સ્વામિનારાયણ જે કહેશે,
ભાવે કુભાવે પણ મુક્તિ લેશે.
પડક્ષરો છે ષટ શાસ્ત્ર સાર,
તે તો ઉતારે ભવસિંધુ પાર;
છયે ઋતુમાં દિવસે નિશાચે,
સર્વે ક્રિયામાં સમરો સદાયે.
પવિત્ર દેહે અપવિત્ર દેહે,

તે નામનિત્યે સ્મરવું સનેહે; જળે કરીને તન મેલ જાય,
આ નામથી અંતર શુદ્ધ થાય. જેણે મહાપાપ કર્યા અનંત,
જેણે પીડ્યાં બ્રાહ્મણ ધેનુ સંત; તે સ્વામિનારાયણ નામલેતાં,
લાજી મરે છે મુખથી કહેતાં. શ્રી સ્વામિનારાયણ નામસાર,
છે પાપને તે પ્રજળાવનાર; પાપી ઘણું અંતર હોય જેનું,
બળ્યા વિના કેમ રહેજ તેનું.’ (શ્રીહરિલીલામૃત : ૫/૩/૪૫-૫૪)

કોઈ બીજા હજારો નામ જપે અને આ સ્વામિનારાયણ
મહામંત્રનો એકવાર જપ જપે તોપણ એને તુલ્ય તે ન આવે.
વળી, ગમે તેવું સંકટ કે દુઃખ આવ્યું હશે ત્યારે આ મહામંત્રનો
જપ કરતા સર્વે દુઃખ માત્રનો વિરામથશે, વળી ગમે તેવા ભૂત-
પ્રેતાદિકનો ઉપદ્રવ થાય ત્યારે પણ આ મંત્રથી તે આસુરી તત્ત્વો
બળીને ભસ્મીભૂત થશે. આ મંત્ર જપનારને જમનું તેડું નહિ
આવે એટલું જ નહિ પણ સર્વે પાપ માત્રનો પ્રલય કરનારો આ
મહામંત્ર રહેશે. અત્રે આ ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણના
વચનોને ચરિતાર્થ કરતા કેટલાક ઐતિહાસિક પ્રસંગોને
નિહાળીએ.

❖ શીતળદાસમાંથી સદાશીતળ બનેલા સંત વ્યાપકાર્જુન :

ગુરુવર્ય શ્રી રામાનંદ સ્વામી ફણેણીમાં દેહત્યાગ કરીને
સ્વધામ સિધાવ્યા. પછી ભગવાન શ્રીહરિએ સ્વામીની
દેહક્રિયા બહુ રૂડી રીતે કરતાં, સમસ્ત સાધુ-સત્સંગીઓને
તેડાવીને મોટું ખર્ચ રાજા કરે તેવું કયું. ચૌદમાને દિવસે ભરેલી
મહાસભામાં સમયાનુસારી વાતો કરીને સ્વામીના શોકનું
નિવારણ કર્યું. અને પછી કહ્યું : “હે ભક્તજનો ! હવે

“...જ્યારે એવા ભૂંડા ઘાટ
થવા માંડે ત્યારે ધ્યાનને પડ્યું
મુકીને જીભે કરીને ઉચ્ચસ્વરે
નિર્લજ્જ થઈને તાળી
વજાડીને ‘સ્વામિનારાયણ...
સ્વામિનારાયણ’ ભજન
કરવું...”

વચનામૃત લોયા પ્રકરણ : ૬

ભગવાનનું (અમારું) સ્વામિનારાયણ નામથી ભજન
કરજ્યો. આમ કહીને શ્રીજીમહારાજે આ
‘સ્વામિનારાયણ’ શબ્દનો અર્થ વૈદિક
પ્રણાલિકા અનુસાર સમજાવ્યો. ત્યારબાદ
સંતોને દેશ-પરદેશમાં ઉપદેશાર્થે મોકલ્યા, અને
હરિભક્તો પોતપોતાને ઘેર ગયા.”

એ જ શુભ અરસામાં (તેરમાના દિવસે)
ઝરણાપરણા (મધ્યપ્રદેશ)ના નિવાસી
શીતળદાસ નામના એક વિદ્વાન સાધુ તીર્થોમાં
ફરતા ફરતા સદ્ગુરુ શ્રી રામાનંદ સ્વામીને
ભગવાન જાણીને ત્યાં દર્શને આવ્યા,
શ્રીજીમહારાજે તેમને સારા વિદ્વાન સાધુ અને
મુમુક્ષુ જાણી એકાંતમાં ઉતારો અપાવ્યો. પરંતુ
તે સમયે સ્વામી તો દેહ મૂકી ગયા છે, એમ

સાંભળીને બહુ દીલગીર થઈ ગયા. અને મનમાં બહુ
પશ્ચાત્તાપ કરવા લાગ્યા કે, ‘યાર ધામમાં ફરીને મહાકષ્ટે
ભગવાનની અર્ચા સ્વરૂપોના દર્શન કર્યા, પરંતુ મારા સુભાગ્ય
નહિ હોવાથી એમનો મને પ્રત્યક્ષ મેળાપ થયો નહિ.’ પછી
એવા વિચાર પર આવ્યા કે ‘એ સ્વામીના સાધુઓને રાજી
કરીએ તો ભગવાન મેળવી આપે.’ એવી રીતે વિચાર કરતા ત્યાં
જ સૂઈ રહ્યા. ત્યારે એમનો દેહ સંકલ્પ ભગવાન શ્રીહરિએ
અંતર્યામીપણે જાણીને સવારે એ સાધુ પાસે આવીને ઊભા
રહ્યા. અને એમ બોલ્યા : “ક્યું શીતલદાસ ચલને કા મનસૂબા
કરતે હો ?” ત્યારે તે બોલ્યા : “મैं બહોત અભાગા હું, કયો કી
રામાનંદ સ્વામી કી ભેટ ન હુઈ.” એ સાંભળીને
શ્રીજીમહારાજ બોલ્યા : “સ્વામિનારાયણ...
સ્વામિનારાયણ... એવા નામથી ભજન કરો.” ત્યારે તેમણે
તેમ કરવાથી તત્ક્ષણ સમાધિ થઈ. અને અક્ષરધામમાં ગયા.
શ્રીજીમહારાજની મૂર્તિ અહિં છે એવી જ દિવ્ય સિંહાસનમાં
વિરાજમાન દીઠી. એ મૂર્તિમાં ચોવીશ અવતારોને પણ દીઠા.
અને ત્યાં રામાનંદ સ્વામીને પણ હાથમાં ચામર લઈને પ્રત્યક્ષ
ભગવાન શ્રીહરિની સેવામાં ઊભેલા દીઠા. એ રીતે અતિ
અદ્ભૂત દર્શન થયા. પછી શ્રીજીમહારાજે કહ્યું : “તમે
રામાનંદ સ્વામીને ભેટો.” ત્યારે તેઓ તેમકરતા સંકોચાયા.
કારણ કે તેમને રામાનંદ સ્વામીને વિષે ભગવાનપણાનો નિશ્ચય
હતો. આ બધું દિવ્ય દશ્ય દેખીને સ્વામી બોલ્યા : “આ બધું
ઐશ્વર્ય તો આ શ્રીજીમહારાજના વચને કરીને
થયું છે. આ ભગવાન શ્રીહરિ તો મારા

ઉપાસ્ય ઈષ્ટદેવ શ્રીકૃષ્ણાદિ સમસ્ત અવતારને ધરનારા પરબ્રહ્મ પુરુષોત્તમનારાયણ ભગવાન પોતે છે અને હું તો એમનો ઉપાસક છું.” આવો આપણે મળીએ ત્યારે તે સાધુ મળ્યા. પછી તે સાધુ શ્રીજીમહારાજના સંકલ્પથી સમાધિથી બહાર આવતાં પોતાનો જે સંકલ્પ હતો તે પૂર્ણ થવાથી પરમાનંદને પામ્યા અને પંદરમાને દિવસે સવારમાં સંતો તથા સત્સંગીઓની મોટી સભા ભરાઈ. તેમાં ભગવાન શ્રીહરિ વિરાજમાન થયા. આ સમયે વિદ્વાન સાધુ સભામાં આવીને સમસ્ત સભાને દંડવત્ પ્રણામ કરીને ગદગદ્ કંઠે બોલ્યા : “હે સ્વામિનારાયણ ! તુમ તો સર્વાવતાર કારણ પરબ્રહ્મ પુરુષોત્તમભગવાન સ્વયં શ્રીકૃષ્ણ હો ઔર સબ જગતકા કારણ હો.” એમસ્તુતિ કરી ત્યારે અતિ પ્રસન્ન થયેલા શ્રીજીમહારાજે કહ્યું : “હવે તમારે ક્યાંઈ જવું છે ?” ત્યારે તે અતિ હર્ષથી બોલ્યા : “તુમકું છોડકે નહિ જાયેગા, તુમ તો સ્વયં ભગવાન હો. તુમારી પાસ અખંડ રહેગા.” આવી વાત સાંભળીને શ્રીજીમહારાજે તેમને સાધુદીક્ષા આપીને વ્યાપકાનંદ એવું સાર્થક નામપાડ્યું અને સદાય શીતળ અક્ષરમુક્ત બનાવી દીધા.

આ હતો મહામંત્ર-જપનો પ્રતાપ... ત્યારબાદ આ જ વ્યાપકાનંદ સ્વામીએ આ ‘સ્વામિનારાયણ’ મહામંત્રના પ્રભાવથી બુદ્ધેલખંડના બ્રાહ્મણના મરણ પામેલા દીકરાને સજીવન કર્યો હતો તેમજ બોટાદના હમીરખાયરની મૃત ઘોડીને જીવતી કરીને હમીરખાયરને જીવનદાન આપ્યું હતું. તેમજ વણિકને ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણનો આશ્રિત કરી તેનો દંડ ભગવાન શ્રીહરિ દ્વારા ભરપાઈ કરાવીને મોતના મુખમાંથી બચાવી લીધો હતો તે પણ આ મહામંત્રના જ પ્રતાપથી....!!

તો ચાલો માણીએ.... ઉપરોક્ત દંષ્ટાંતો જેવા જ આ ‘સ્વામિનારાયણ’ મહામંત્રના પ્રતાપના અનેક દંષ્ટાંતો જે આ સંપ્રદાયમાં ઘેર-ઘેર ગુંજી રહ્યા છે તેને...

‘ક્ષન્તવ્ય સ્મરણીયં ચ’ :- અત્રે આ લેખમાળામાં ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણના નામ-પ્રતાપને લગતા પ્રસંગો અનેક છે અને આ અંકમાં અવકાશ સીમિત હોવાથી કેટલાક સવિશેષ જાણવા-માણવા યોગ્ય ચરિત્ર પ્રસંગો પણ અત્રે બાકી રાખવામાં આવેલ છે. તે બદલ ક્ષમાચાચના. આ અવશેષ પ્રસંગો આગામી અંકોમાં આ પેઈજના અનુસંધાનથી રજૂ કરવામાં આવશે.

✦ નામસ્મરણની સર્વોપરીતા

ભાગવતજીના છેલ્લા શ્લોકમાં વ્યાસજીએ લખ્યું છે કે- ‘નામસંકીર્તનં યસ્ય સર્વપાપ

પ્રણાશનમ્’

“જેમના નામનું કીર્તન સર્વ પાપોનો નાશ કરનાર છે.” (શ્રીમદ્ ભાગવત : સ્કંધ. ૧૨/ અ. ૧૩) અર્થાત્ પરમાત્માના નામનું સ્મરણ કરવાથી તમામપાપો બળી જાય છે. તથા લોયાના છટા વચનામૃતમાં શ્રીજીમહારાજે કહ્યું છે કે- “ધ્યાન કરતા ભૂંડા ઘાટ થાય ત્યારે ઉચ્ચ સ્વરે કરી, નિર્લજ્જ થઈને તાળી વગાડીને ‘સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ’ ભજન કરવું, તો સર્વે ઘાટ ટળી જાય અને નિરાંત થાય; પરંતુ એ વિના બીજો એવો ઘાટ ટાળ્યાનો ઉપાય નથી.”

સત્સંગિ જીવનના પાંચમા પ્રકરણના ૨૧મા અધ્યાયમાં શતાનંદસ્વામીએ લખ્યું છે અને શ્રીહરિએ કહ્યું છે કે- “ક્યારેક ગુપ્ત રીતે પણ મહાપાપ થઈ ગયું હોય, તો પરમાત્માના નામનો જપ કરવાથી મહાપાપનું પ્રાયશ્ચિત્ત કરવું, પરંતુ ક્યારેયપણ શાસ્ત્રમાં કહેલા અગ્નિપ્રવેશ વગેરે મૃત્યુના ઉપાયો ન કરવા.” તેમજ ૪૬ મા અધ્યાયમાં કહ્યું છે કે- “ગમે તે પાપનું પ્રાયશ્ચિત્ત કરતા હોઈએ, પરંતુ તેની સાથે નામસ્મરણ કરવું જોઈએ, નહિતર સંપૂર્ણ ફળ મળતું નથી.”

મહાભારતના શાંતિપર્વના ૧૮૬ થી ૨૦૦ અધ્યાય સુધી નામજપનો ખૂબ મહિમા કહ્યો છે. તેમાં ભિષ્મપિતા યુધિષ્ઠિરને કહે છે કે- “કોઈ કામનાથી કરવામાં આવતો જપ તેની તે તે ઈચ્છાઓ પૂરી કરે છે અને નિષ્કામભાવથી કરવામાં આવતા જપથી મોક્ષ મળે છે.” જપના મહિમાનો વિસ્તાર શાંતિપર્વમાંથી વાંચી લેવો.

ગીતાજીના ૮મા અધ્યાયના ૧૪મા શ્લોકમાં શ્રીકૃષ્ણપ્રભુ કહે છે કે- “હે અર્જુન ! જે એકચિત્તે સતત અને હંમેશાં મારું સ્મરણ કરે છે, તે ભક્તને હું સહેજે પ્રાપ્ત થાઉં છું. કારણકે તે ભક્ત મારા સ્મરણમાં નિરંતર પરોવાયેલો રહે છે.” તથા ૧૦મા અધ્યાયના ૨૫મા શ્લોકમાં પરમાત્મા કહે છે : “હે પાર્થ ! ‘યજ્ઞાનાં જપયજ્ઞોડસ્મિ’

“યજ્ઞોમાં જપયજ્ઞ હું છું.” અર્થાત્ ભગવાનના નામનો જે વ્યક્તિ (સ્ત્રી અથવા પુરુષ) હંમેશાં જપ કરે છે તેઓને ધન ખર્ચીને યજ્ઞ કરવાથી જે ફળ મળે છે તે કેવળ નામ-સ્મરણ કરવાથી મળે છે.

‘શ્રીહરિચરિત્રામૃત સાગર’ ગ્રંથમાં સદ્ ગુરુ આધારાનંદસ્વામીએ ૮મા પુરમાં લખેલ છે કે- “હરિના નામમાં હરિનું સ્થાન છે. નામ-સ્મરણ વિના હરિનું ધ્યાન ન થાય અને હરિનાં દર્શન પણ ન થાય.” તથા ‘હરિબળગીતા’માં નિષ્કુળાનંદ સ્વામીએ લખ્યું છે કે-

રાયળ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ

‘પુરુષોત્તમપ્રગટનું, નામ નિર્ભય નિશાણ ।
જે જન જીભે ઉચ્ચરે, તે પામે પદ નિર્વાણ ॥
ત્રિલોકમાં તપાસતાં, નાવે નારાયણ નામતુલ્ય ।
પતિતને પાવન કરવા, એ છે નિધિ અમૂલ્ય ॥
હિરણ્યકશિપુ શ્રવણે સાંભળ્યો, નારાયણ નામનો નાદ ।
તપ તજી ત્રિયા ભજી, તેના થયા ભક્ત પ્રહલાદ ॥’

(કડવું. ૧-૨)

ભાગવતજીના ત્રીજા સ્કંધના ૩૩મા અધ્યાયમાં દેવહૂતિ માતા કપિલ ભગવાનને કહે છે:
“હે ભગવન્ ! આપનું નામ સાંભળવાથી અને આપનું સ્મરણ કરવાથી નીચ એવા ચાંડાળ પણ
સોમયાગ યજ્ઞ કરવા યોગ્ય થાય છે. અહો ! આશ્ચર્ય છે ! જેની જીભમાં આપનું નામ હોય છે
તેવા ચાંડાળ પણ અત્યંત શ્રેષ્ઠ છે, -માટે જેઓ આપનું નામ જ રટે છે, તેઓએ જ વાસ્તવિક તપ
હોમ અને તીર્થસ્નાન કર્યું છે તથા સદાચાર પાળ્યા છે અને વેદાધ્યન પણ કર્યું છે.” આ પ્રસંગની
નોંધ શ્રીજીમહારાજે અંત્યના પાંચમા વચનામૃતમાં લીધી છે.

✽ ‘શ્રી સ્વામિનારાયણ’ નામમહામંત્રનો વેદાદિ સત્શાસ્ત્ર માન્ય અર્થ :

‘સ્વામિનારાયણ’ મંત્રમાં મુખ્ય બે શબ્દો છે. ૧. સ્વામી અને ૨. નારાયણ. તો
સૌપ્રથમ ‘સ્વામી’ શબ્દનો અર્થ જોઈએ :

સ્વામી શબ્દમાં ‘સ્વ’ પ્રકૃતિ અને ‘આમિનિચ’ મત્વર્થ પ્રત્યય ‘સ્વામિન્નૈશ્વર્ય’ આ પાણિની
વ્યાકરણ સૂત્રથી સ્વામી શબ્દ સિદ્ધ થાય છે. જેમાં ‘સ્વ’નો અર્થ ‘આત્મા-આત્મીય-જ્ઞાતિ અને
ધન થાય છે.’ પરંતુ મત્વર્થ પ્રત્યય ‘આમિનિચ’ લગાડવાથી ‘સ્વ’નો અર્થ ઐશ્વર્ય થાય છે. ‘સ્વમ્
ऐश्वर्यम् अस्यास्तीति इति स्वामी ।’ - ઐશ્વર્યનો માલિક તે ‘સ્વામી’ કહેવાય.

હવે ‘નારાયણ’ શબ્દનો અર્થ જોઈએ :

નારાયણ શબ્દમાં બે શબ્દો છે. ૧. નાર અને ૨. અયન. તો તેમાં સૌપ્રથમ નાર શબ્દનો
અર્થ જોઈએ.

‘ન રીયતે ઇતિ નરઃ’ - ‘રિ હિંસાયામ્’ ધાતુને ‘અન્યેભ્યોપિ દૃશ્યતે’ - આ વ્યાકરણ સૂત્રથી ‘હ’
પ્રત્યય કરી ‘ટી’નો લોપ કરવાથી ‘રઃ’ શબ્દ બન્યો. રઃ = ક્ષયઃ । ન રઃ = અવિદ્યમાનઃ રઃ (=
ક્ષયઃ) વચ્ચે સઃ નરઃ । જેનો ક્યારેય ક્ષય અથવા વિનાશ નથી તેને કહેવાય ‘નરઃ’ જેનો ક્યારેય
નાશ ન થાય એવી બે વસ્તુઓ છે. ૧. ચૈતન્ય અને ૨. અચૈતન્ય. તેમાં ‘ચૈતન્ય’માં આવશે -
બદ્ધજીવો, મુક્તજીવો, નિત્યમુક્ત જીવો તથા અક્ષરધામ. અને ‘અચૈતન્ય’ અર્થાત્ અનંતકોટિ
બ્રહ્માંડો. ‘એતેષામ્ નરાણામ્ સમૂહઃ ઇતિ નારમ્ ।’ - ‘તસ્ય સમૂહઃ’ આ પાણિની સૂત્રથી ‘અન્’
પ્રત્યય લાગીને નાર શબ્દ બન્યો છે. બદ્ધજીવ, મુક્તજીવ, નિત્યમુક્તજીવ, અક્ષરધામ અને
અનંતકોટિ બ્રહ્માંડોના સમૂહને ‘નાર’ કહેવાય.

હવે ‘અયન’ શબ્દનો અર્થ જોઈએ :

‘ઇન્ ગતૌ’ અને ‘અય ગતૌ’ ધાતુને ભાવાર્થે ‘લ્યુટ’ પ્રત્યય કરવાથી ‘અયનમ્’ શબ્દ બને.
અથવા ‘કૃત્યલ્યુટો બહુલમ્’ પાણિની સૂત્રાનુસારે કર્માર્થે ‘લ્યુટ’ પ્રત્યય કરવાથી પણ ‘અયન’ શબ્દ
બને. જ્યારે ભાવાર્થે પ્રત્યય કરશું ત્યારે ‘અયન’ શબ્દનો અર્થ થશે ‘ગમન’ અને કર્માર્થે ‘લ્યુટ’
પ્રત્યય કરીશું ત્યારે ‘અયન’ શબ્દનો અર્થ થશે ‘આશ્રય.’ હવે ‘નારમ્’ શબ્દ અને ‘અયનમ્’ શબ્દનો

“...હે ભગવન્ ! આપનું નામ
સાંભળવાથી અને આપનું સ્મરણ
કરવાથી નીચ એવા ચાંડાળ પણ
સોમયાગ યજ્ઞ કરવા યોગ્ય થાય છે.
અહો ! આશ્ચર્ય છે ! જેની જીભમાં
આપનું નામ હોય છે તેવા ચાંડાળ
પણ અત્યંત શ્રેષ્ઠ છે, -માટે જેઓ
આપનું નામ જ રટે છે, તેઓએ જ
વાસ્તવિક તપ હોમ અને તીર્થસ્નાન
કર્યું છે તથા સદાચાર પાળ્યા છે
અને વેદાધ્યન પણ કર્યું છે...”

આમ, 'નારાયણઃ' નો પૌરાણિક અર્થ 'ભગવાન વિષ્ણુ' થાય છે. પરંતુ વસ્તુતઃ આ શબ્દનો અર્થ એટલો સીમિત નથી. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ અને મહેશ એ ત્રિદેવથીયે પર એવા 'પરબ્રહ્મ પુરુષોત્તમનારાયણ' માટે આ શબ્દ પ્રયોજાયો છે

૧. ‘નારાયણ’ શબ્દનો પૌરાણિક અર્થ ભગવાન વિષ્ણુ કરવામાં આવ્યો છે. ‘નારમ્’ એટલે પાણી. (આપો નારમ્ इति ।) ‘નારમ્ અયનમ્ यस્ય સઃ નારાયણઃ’ - અર્થાત્ જળ જેનું આશ્રયસ્થાન છે તે નારાયણ કહેવાય છે. પૌરાણિક કલ્પના પ્રમાણે ભગવાન વિષ્ણુ ક્ષીરસાગરમાં શેષનાગની શય્યા પર વિરામ કરે છે. તેથી જળ તેમનું આશ્રયસ્થાન છે એટલે તેમને ‘નારાયણ’ કહ્યા છે. તેમાં ‘આપો નારા इति પ્રોક્તાઃ આપો વૈ નરસૂનવઃ । અયનં તસ્ય તાઃ પૂર્વં તેન નારાયણઃ સ્મૃતઃ ।’ - એવું સ્માર્ત નિરુક્ત છે. શ્રીમદ્ ભાગવત ટીકામાં ‘જલાયનત્વાચ્ચ નારાયણઃ’ - જળને વિષે શયન કરનાર હોવાથી તમો ‘નારાયણ’ છો એમ કહ્યું છે. આમ, ‘નારાયણઃ’ નો પૌરાણિક અર્થ ‘ભગવાન વિષ્ણુ’ થાય છે. પરંતુ વસ્તુતઃ આ શબ્દનો અર્થ એટલો સીમિત નથી. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ અને મહેશ એ ત્રિદેવથીય પર એવા ‘પરબ્રહ્મ પુરુષોત્તમનારાયણ’ માટે આ શબ્દ પ્રયોજાયો છે. વેદવેદાંત, ઉપનિષદો, શ્રુતિ-સ્મૃતિમાં જે

રાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ

વિશિષ્ટ અર્થ કહ્યો છે તે હવે જોઈએ : ‘एको ह वै नारायणासीत् न ब्रह्मा नेशानः - જ્યારે કંઈપણ સૃષ્ટિવર્ગનું કાર્ય ન હતું - બ્રહ્મા કે શંકર વગેરે ન હતા ત્યારે એક નારાયણ જ સ્વરાટ થકા વિરાજમાન હતા. ‘एष सर्वभूतान्तरात्मापहतपाप्मा दिव्यो देव एको नारायणः’ - સર્વભૂતોના અંતરાત્મા (અંતર્યામી) પાપરહિત દિવ્ય દેવ એક ‘નારાયણ’ છે. સમસ્ત જડ-ચૈતન્ય રૂપ સૃષ્ટિ વર્ગમાં અંતર્યામીપણે અંદર અને બહાર પરમાત્મા નારાયણ જ વ્યાપીને રહ્યા છે. ‘નારાયણપરા વેદાઃ’ - સર્વે વેદો એક નારાયણ પર છે. મહાભારતમાં પણ વ્યાસ મહર્ષિ નારાયણ મંત્રનો ઉલ્લેખ કરતા લખે છે : ‘तत्त्वमेको महायोगी हरिनारायणः परः’ - સર્વથી પર તત્ત્વસ્વરૂપ મહાયોગી શ્રીહરિ નારાયણ જ છે.

તેમજ શ્રી નારાયણને જ ધ્યેય સ્વરૂપે વર્ણવતા વેદવ્યાસ ઉદ્ઘોષ કરે છે :

‘आलोडय सर्व शास्त्राणि विचार्य च पुनः पुनः । इदमेकं सुनिष्पन्नं ध्योयो नारायणः सदा ॥’ - સર્વ શાસ્ત્રોને વારંવાર મંથન કરીને વિચારતા આ એકજ સાર કાઢ્યો છે કે ‘એક નારાયણ ભગવાન જ ધ્યાન કરવા યોગ્ય છે.’ ‘નારાયણ સમો દેવો ન ભૂતો ન ભવિષ્યતિ । एतद्रहस्यं वेदानां पुराणानां च सत्तमम् ॥’ - ‘નારાયણ સમાન કોઈ દેવ થયા નથી ને થશે નહીં. આ સર્વ વેદ અને પુરાણોનું સર્વોત્તમરહસ્ય છે.’

શ્રીગુમહારાજ વચનામૃતમાં કહે છે :

“...નારાયણ તે સર્વના સ્વામી છે... તેમએ નારાયણ પોતાના ઐશ્વર્ય કરીને સર્વોપરી વર્તે છે... નારાયણ જેવા તો એક નારાયણ જ છે.” (ગ.પ્ર. ૨૧, લો.૧૩) તેમજ “...ભગવાનના જે ઘણાક અવતાર થયા છે તેને એમજાણીએ છીએ જે એ સર્વ અવતાર તે નારાયણના છે...” (લો. ૧૪)

આમ, આ વિશાળ અર્થ પૌરાણિક અર્થ કરતાં વધુ વ્યાપક બને છે. ત્રિદેવમાંથી એક દેવ માટે જ નહિ, પરંતુ ત્રિદેવથીયે વ્યાપક એવા પરબ્રહ્મ માટે આ શબ્દ પ્રયોજાય છે. એ સમજી લેવું અત્યંત આવશ્યક છે. કારણ કે આપણા ઈષ્ટદેવ આ સમગ્ર જગતના નિયંતા પરમાત્મા પુરુષોત્તમનારાયણ છે.

૨. ‘નર’ સંજ્ઞાવાળા જે અક્ષરધામનિવાસી મુક્ત પુરુષો તેના સમૂહને ‘નાર’ કહેવાય છે. તેમના આનંદને અર્થ જે ‘અયતે’ એટલે કે તેમને પ્રાપ્ત થાય છે. માટે નારાયણ કહેવાય છે.

૩. નર એટલે મનુષ્યરૂપે પ્રગટેલા ધર્મદેવ. અયન એટલે એમના પુત્ર જે નારાયણ અથવા ધર્મદેવના જે પુત્ર નારાયણ

નામથી તથા સ્વામી નામથી પ્રસિદ્ધ થયા છે તે પોતે ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ.

૪. ‘ન રીયતે ઇતિ નરઃ’ - અર્થાત્ જે નાશ પામતું નથી તે નર. આમ, ‘નરઃ’ - એટલે નિત્ય પદાર્થ અને ‘નરાણામ્ સમૂહઃ નારમ્’ - એ વ્યુત્પત્તિ પ્રમાણે નિત્ય પદાર્થના સમૂહને માટે નાર શબ્દ પ્રયોજાયો છે. શ્રી સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયના તત્ત્વજ્ઞાન પ્રમાણે પરમાત્મા સિવાય જીવ, ઈશ્વર, (અક્ષર) બ્રહ્મ અને માયા - આ ચાર પદાર્થ નિત્ય છે. તેથી ચારેના સમૂહને ‘નારમ્’ - કહેવાય. આટલું સિદ્ધ કર્યા પછી આ નાર શબ્દનો સંબંધ અયન શબ્દ સાથે જોડીએ. જે અયન શબ્દનો અર્થ ગમન, ગત્તવ્યસ્થાન, આધાર કે આશ્રયસ્થાન થાય છે. આમ ‘અયન’ એટલે આશ્રયસ્થાન. આના આધારે ‘નારાયણ’ - શબ્દની વ્યુત્પત્તિ બે પ્રકારે થઈ શકે છે. તેમાં (૧) ષષ્ઠી તત્પુરુષ સમાસ અને (૨) અવ્યયીભાવ સમાસ.

(૧) ‘નરાણામ્ અયનમ્ ઇતિ નારાયણઃ’ - અર્થાત્ નર-શબ્દવાચ્ય નિત્ય પદાર્થોના સમૂહનું આશ્રયસ્થાન. જીવ, ઈશ્વર, બ્રહ્મ, માયા - એ નિત્ય પદાર્થો પરમાત્માના આશ્રયે રહેલા છે. તેથી પરમાત્માને ‘નારાયણ’ કહી શકાય.

(૨) ‘નારમ્ અયનમ્ યસ્ય સઃ ઇતિ નારાયણઃ’ - અર્થાત્ નિત્ય પદાર્થો જેનું આશ્રયસ્થાન છે. અર્થાત્ જે નિત્ય પદાર્થોમાં વ્યાપીને રહે છે તે પરમાત્મા નારાયણ કહેવાય છે. આ અર્થના સમર્થન માટે ‘અન્તર્બહિશ્ચ તત્સર્વં વ્યાપ્ય નારાયણઃ સ્થિતઃ’ આ વેદ પ્રમાણ છે. વ્યાપક અવ્યાપક એવા ભેદથી નામના બે પ્રકાર છે. ભગવાનનાં ગુણ કર્મને કહેનારા જે નામો તે અવ્યાપક છે. અને સ્વરૂપતઃ વ્યાપ્તિને પ્રતિપાદન કરતાં જે નામો તે વ્યાપક કહેવાય છે. અવ્યાપક નામોની અપેક્ષાએ વ્યાપક નામોનું શ્રેષ્ઠપણું ‘નારાયણાય વિદ્મહે વાસુદેવાય ધીમહિ તન્નો વિષ્ણુઃ પ્રચોદયાત્’ - આ ગાયત્રી મંત્રમાં (૧) નારાયણ (૨) વાસુદેવ અને (૩) વિષ્ણુ. આ ત્રણ વ્યાપક નામોના નિર્દેશથી સિદ્ધ થાય છે. ત્રણેય નામોનો અર્થ ‘વ્યાપક’ એવો થાય છે. આ ત્રણ નામોમાં જે ‘વિષ્ણુ’ નામ છે, તે ફક્ત વ્યાપ્તિ તો કહે છે. પરંતુ એમાં વ્યાપ્તિનો પ્રકાર કહ્યો નથી. વ્યાપ્તિનો પ્રકાર તો સર્વાધારપણે અંતર્વ્યાપ્તિરૂપ માન્યો છે. ‘કેમાં વ્યાપે છે,’ એ સ્પષ્ટ થતું નથી. કારણ કે અમુકમાં વ્યાપે છે એમ અધ્યાહારથી વ્યાપ્ય-અર્થ લેવો પડે છે. ફક્ત સ્વરૂપમાત્ર પ્રતિપત્ત થાય છે. પણ ગુણવાળાપણું જ્ઞાત થતું નથી. એમ હોવાથી વિષ્ણુ મંત્રમાં અર્થની પુષ્કળતા નથી. વાસુદેવ મંત્રમાં પણ કેમાં વ્યાપે છે, એ વ્યાપ્ય પદાર્થ તો

અધ્યાહારથી ગમ્ય છે. પણ વાસુદેવ શબ્દથી ગમ્ય નથી. એ આવા ગુણવાળા છે એના લાભ માટે તો ‘ભગવતે વાસુદેવાય’ - એમસાથે ભગવત્શબ્દનો પ્રયોગ કરવો પડે છે. એમહોવાથી વાસુદેવ મંત્રમાં અર્થની પુષ્કળતા જોઈએ તેવી નથી. નારાયણ મંત્રમાં તો નાર શબ્દથી જ ‘કેમાં વ્યાપે છે’ એ વ્યાપ્ય પદાર્થો ચિદચિત્સમુદાય રૂપે સ્પષ્ટ કહ્યા છે. કેવી રીતે વ્યાપે છે એનો પ્રકાર પણ ‘નારં અયનં વસ્ય’ - એમબહુગ્રીહિ વ્યુત્પત્તિથી અંતઃપ્રવેશ કરીને ધારકપણે વ્યાપ્તિરૂપ કહ્યા છે. એમવ્યાપ્ય-વ્યાપક બંને નારાયણ સંજ્ઞામાં આવી જાય છે. વિષ્ણુ અને વાસુદેવની પેઠે વ્યાપ્ય પદાર્થની અધ્યાહારની અપેક્ષા પડતી નથી. આ રીતે વિષ્ણુ અને વાસુદેવ શબ્દ કરતાં પણ નારાયણ નામના અર્થમાં પુષ્કળતા છે. આ કારણથી **નારાયણ** નામની નિરતિશય શ્રેષ્ઠતા સાબિત થાય છે.

૫. વિષ્ણુ સહજ નામસ્તોત્રમાં પરમાત્માને માટે ‘નારાય નમઃ’ કહી નર શબ્દનો પ્રયોગ કરી તેના ભાષ્યમાં નર એટલે ‘અનશ્વરચિદચિદ્વિભૂતિક્ક’ - અર્થાત્ સ્વરૂપ સ્વભાવથી નિત્ય ચિદચિદ્ વિભૂતિના માલિક. તસ્માત્ જાતમ્ નારમ્ મહાદાતિત્ત્વમ્ - તેનાથી ઉત્પન્ન થયેલ મહદાદિ તત્ત્વ સમુદાય તેને નાર કહેવાય. તેષુ અયનમ્ વસ્ય સઃ’ - સૃષ્ટિ ઉત્પન્ન કરવા અસમર્થ મહદાદિ તત્ત્વોના સામર્થ્યની પુષ્ટિ માટે તેમાં કારણરૂપે વ્યાપીને પ્રવેશેલા પરમાત્માને ‘નારાયણ’ શબ્દથી સંબોધ્યા છે.

આ જ વાતને મહાભારતમાં પણ કહી છે :

‘નરાજ્જાતાનિ તત્ત્વાનિ નારાણીતિ વિદુર્બુધાઃ । તાન્યેવ ચાયનં તસ્ય તેન નારાયણઃ સ્મૃતઃ ।।’

નર પરમાત્મા થકી ઉત્પન્ન થયેલા મહદાદિ તત્ત્વો નાર કહેવાય છે. એ તત્ત્વોમાં કારણપણે વ્યાપેલા હોવાથી ‘નારાયણ’ કહ્યા છે.

૬. ન રમન્તે વિષયેષુ’ - વિષયો જેને લોપી શકે નહી તેવા મુક્તપુરુષ તેને નર કહેવાય. એવા મુક્ત પુરુષોનો સમુદાય તેને નાર કહેવાય. ‘તૈષામ્ અયનમ્ ઉપાસ્યતા પ્રાપ્યમ્’ - તેઓના પણ પરમઉપાસ્ય સ્વરૂપ તેને ‘નારાયણ’ કહેવાય.

૭. નરાણાં ચેતનાનાં અયનં પ્રાપ્યસ્થાનમ્ યઃ સઃ નારા યણઃ । - તમામ ચૈતન્ય જીવાત્માઓનું

અંતિમ પ્રાપ્ય સ્થાન, પ્રાપ્ય ગતિ, પ્રાપ્ય ધ્યેય, પ્રાપ્ય

ધ્યાનસ્વરૂપ એને ‘નારાયણ’ કહેવાય.

✦ ‘સ્વામિનારાયણ’ મહામંત્ર વિષે જિજ્ઞાસુના મનમાં અન્યથા ગૂંચવાતા પ્રશ્નોની સમાધાનરૂપ પ્રશ્નોત્તરી:

જિજ્ઞાસુ-પ્રશ્ન-૧ : રાધયા + યુતઃ = રાધાયુતઃ સ ચાસૌ કૃષ્ણ ઈતિ રાધાકૃષ્ણઃ આમસમાસ કર્યો છે. અહીં મધ્યમપદ ‘યુત’નું અદર્શન (લોપ) થતા જેવી રીતે ‘રાધાકૃષ્ણ’ શબ્દ સિદ્ધ થાય છે તેવી જ રીતે સ્વામિના યુતઃ ઈતિ સ્વામિયુતઃ, સ્વામિયુત્ત્વાસૌ નારાયણ ઈતિ સ્વામિનારાયણઃ આવો શબ્દ સિદ્ધ થાય છે. (આ મહામંત્ર અંતર્ગત ‘સ્વામિ’ શબ્દથી સ.ગુ. શ્રી ગુણાતીતાનંદ સ્વામી અને ‘નારાયણ’ શબ્દથી ભગવાન શ્રી સહજાનંદ સ્વામીને) જેનો અર્થ સ્વામીએ સહિત નારાયણ એવો અર્થ થઈ શકે ખરો ? અને એ રીતે અર્થ સમજીને ભજન થઈ શકે ખરું ?

સંત : ના, આ સંપ્રદાયના ઉપાસ્ય ઈષ્ટદેવને વિષે અસાધારણ ભજનીય-જપનીય નામ તરીકે નક્કી કરેલા આ શબ્દો અર્થાનુસંધાન વિનાના નથી. એના અર્થો પણ શાસ્ત્રાનુસારે સિદ્ધ કરેલા છે. જે નામથી નિરંતર ભજન-સ્મરણ કરવાનું છે તેનો અર્થ પણ ભક્તજનોએ ખાસ સમજવાની જરૂર છે. અર્થ જાણ્યા વિના ભજન કરે તેના કરતાં અર્થ જાણીને ભજન કરનારને સ્વાદ વિશેષ આવે છે. અને ફળ પણ અધિક થાય છે. એટલે અર્થ જાણવાની અત્યંત આવશ્યકતા છે. અર્થ પણ ઉટાંગ રીતે નહિ, પરંતુ શાસ્ત્રની રીતીએ સમજવો જોઈએ. ‘અમુક શબ્દોનો અમુક અર્થ થાય’ એ તો વ્યાકરણ, કોષ,

આમવાક્ય, વિવરણ (ટીકા વગેરે), વ્યવહાર (વૃદ્ધોનો) વગેરેથી નિશ્ચિત થાય છે. આ નામનો અર્થ કરવામાં આ બધી જ વસ્તુઓનો ઉપયોગ જ્ઞાનવૃદ્ધોએ કર્યો છે. મુખ્ય માન્ય ગ્રંથ સત્સંગિજીવનની આખી ટીકા બીજા કોઈ અલ્પશ્રુતે નહિ પણ જે ભગવાન શ્રીહરિના સહચર હોઈને શ્રીજીમહારાજને પોતાના કાગળ પત્રો લખવા, શાસ્ત્રોનું સંશોધન કરવું વગેરે સમુચિત સેવામાં નિયોજેલા હતા. અને જેમની શ્રીમુખે પારાવાર પ્રશંસા કરી છે એવા બહુશ્રુત વિદ્વદ્વય સ.ગુ. શ્રી **શુકાનંદ સ્વામી**એ કરેલી ટીકા પ્રથમ પ્રમાણભૂત છે. વળી પોતે કરેલી ટીકાની પ્રમાણતા માટે જ આમાં મનઃકલ્પિત અર્થ કોઈ કર્યો નથી. પરંતુ ગ્રંથકર્તા સ.ગુ. શ્રી શતાનંદ સ્વામીના મુખ થકી સમક્ષ જે અર્થ સાંભળ્યો હતો તે યથાર્થ રહે અને વિપરીત થઈ જાય નહિ એવી

“... ‘સ્વામિનારાયણ’ મહામંત્રને વિભાજીત કરી કોઈપણ રીતે બે વ્યક્તિ પરક અર્થ કરવો તે મહામંત્ર સાથે છેડછાડ કરી ગણાશે. મહામંત્રનો અને શ્રીજીમહારાજનો દ્રોહ ગણાશે અને એવો અર્થ કરી લોકોને ગેરમાર્ગ દોરવાનો પ્રયાસ કર્યો ગણાશે, માટે સુજાજનોએ આ બાબતે યોગ્ય વિચારણું ઘટે છે...”

સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ

કાળજી રાખીને કર્યો છે. આવી પ્રમાણભૂત હેતુ નામની સાર્થક ટીકામાં ‘સ્વામી’ અને ‘નારાયણ’ નામનો અર્થ અન્વય બહુ સ્થળે કર્યો છે. સ્વામિનારાયણ નામનો સમાસ સાથે સાર્થક અર્થ શ્રીમદ્ સત્સંગિજીવનના પ્રકરણ બીજામાં અધ્યાય ૨૪ના શ્લોક ૪૬ની ટીકામાં નીચે પ્રમાણે કર્યો છે. મન ધાર્યો નહિ પણ અપેક્ષિત અર્થને અનુસારે જ સમાસ થાય છે. ‘સ્વામિ’ શબ્દાર્થ અને ‘નારાયણ’ શબ્દાર્થ ભિન્ન ભિન્ન વ્યક્તિમાં નહિ પણ એક જ વ્યક્તિમાં બંને શબ્દો ઘટાવવાના હોય છે. ત્યાં કર્મધારય સમાસ કરવામાં આવે છે.

સ્વામી સકલૈશ્વર્યસમ્પન્નઃ સ ચાસૌ નારાયણચ, સમૂહો નારં તદયનં નિવાસસ્થાનં યસ્ય સ નારાયણઃ, અન્તર્યામીત્યર્થઃ । (સ.ગુ. શ્રી શુકાનંદ સ્વામી કૃત શ્રીમદ્ સત્સંગિજીવન હેતુટીકા: ૨/૨૪/૪૬)

આવી રીતે અર્થ કરવામાં સહમત પુરુષોત્તમલીલામૃત સુખસાગર ગ્રંથના તરંગ ૧ ઉમાં પણ છે :

‘સ્વામિનારાયણ નામસાર, રટજો સહુ તે નરનાર; સર્વે નારાયણનો હું સ્વામી, માટે રહેજો મને કરભામી. બીજા નારાયણ નામ ઘણા, કહું નામ થોડાક તે તણા; સૂર્યનારાયણ જે કહેવાય, ઘેરાટનારાયણ પણ લેવાય. લક્ષ્મીનારાયણ નામ કહે છે, નરનારાયણ નામ લહે છે; વાસુદેવનારાયણ સાર, એવા નારાયણ નામ અપાર. તે સૌ નારાયણનો હું સ્વામી, સહુ રહ્યા મને કરભામી; માટે સ્વામિનારાયણ જેહ, નામ મારું છે કહું છું તેહ. સર્વોપરિ નામ છે એ સાર, માટે રટજો સહુ નરનાર; એહ નામ રટે જન જેહ, પામે અલોકિક સુખ તેહ.’

આ ગ્રંથમાં ખુદ ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણે જે કહ્યું છે તેના ઉપરથી ફલિતાર્થ થાય છે કે, સ્વામિ અને નારાયણ એ બંને શબ્દો એક વ્યક્તિ માટે પ્રયોજેલા છે. ‘સ્વામિ’ છે તે વિશેષણ છે અને ‘નારાયણ’ છે તે વિશેષ્ય છે. અને બંને મળીને કર્મધારય સમાસ ‘વિશેષણં વિશેષ્યેણ બહુલમ્’ પાણિનીના સૂત્રથી થયો છે. અને ‘સ્વામી’ શબ્દ છે તે વિશેષણ વાયક છે. સંજ્ઞાવાચક છે જ નહિ. અને વિશેષણ, સંજ્ઞાવાચક પદ કેમબની શકે?

અને કદાચ, ‘સ્વામિના સહિત: નારાયણ: ઇતિ સ્વામિનારાયણ:

“... ‘સ્વામી’ શબ્દ અન્યવ્યક્તિપરક સમજે છે તેઓ ‘સ્વામિનારાયણ’ મહામંત્રનો અનર્થ કરે છે. યેચાકરણીક રીતે તે અપશબ્દ બને છે. અને કોઈપણ મંત્રનો અનર્થ કરવો તે તેની ઘાત સમાન છે...”

૧’ સ્વામીએ સહિત નારાયણ એવો મધ્યમ લોપી સમાસ કરે તો સમાસ તો થશે પરંતુ ‘સ્વામિનારાયણ’ મહામંત્રનો ‘સ્વામીએ સહિત નારાયણ’ એવો અર્થ શ્રીજીસમકાલીન કોઈપણ શાસ્ત્રમાં નથી. એટલું જ નહિ, એવા અર્થનું પ્રતિપાદન કરનાર કોઈ વાક્ય પણ નથી. અને સ્વામિનારાયણ ભગવાનને ‘સ્વામિનારાયણ’ મહામંત્રનો આવો અર્થ સ્વપ્નમાં પણ માન્ય ન હોય. કારણ કે, તેઓએ તો ‘સ્વામિનારાયણ’ એ પોતાનું નામ આપ્યું છે, કોઈ બે વ્યક્તિનું નહિ. ‘છે નામ મારાં શ્રુતિમાં અનેક, સર્વોપરી આજ ગણાય એક.’ શ્રીજીમહારાજની આ વાત પ.પૂ. ધુ. ધુ. આચાર્ય શ્રી વિહારીલાલજી મહારાજશ્રી શ્રીહરિલીલામૃતમાં લખે છે.

અને કોઈ એમ કહેશે કે ‘શ્રીજીમહારાજને ચાર ચરણારવિંદની ઉપાસના પ્રવર્તાવવી હતી, પરંતુ સમય અનુકુળ ન હતો.’ તો તે વાત તદ્દન ખોટી પડશે. કારણ કે, ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ જાહેરમાં પોતાને પ્રગટ ભગવાન કહેતા ડર્યા નથી; પોતાને સર્વે અવતારના અવતારી કહેતા પણ ડર્યા નથી; જે પોતાની મૂર્તિ ભગવાન તરીકે પધરાવતા ડર્યા નથી; તે શું ચાર ચરણારવિંદની ઉપાસના પ્રવર્તાવતા ડરે? અને ચાર ચરણારવિંદની ઉપાસના તો પરંપરા સિદ્ધ હતી જ. તે પ્રવર્તાવવામાં કોઈ વિરોધનો પ્રશ્ન જ ન હતો. ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણે તો પરંપરા સિદ્ધ ચાર ચરણારવિંદની ઉપાસના બંધ કરાવી ખુદને માન્ય-અભિમત એવી શુદ્ધ બે ચરણારવિંદની ઉપાસના પ્રવર્તાવી છે. માટે ‘સ્વામિનારાયણ’ મહામંત્રને વિભાજીત કરી કોઈપણ રીતે બે વ્યક્તિ પરક અર્થ કરવો તે મહામંત્ર સાથે છેડછાડ કરી ગણાશે. મહામંત્રનો અને શ્રીજીમહારાજનો દ્રોહ ગણાશે અને એવો અર્થ કરી લોકોને ગેરમાર્ગે દોરવાનો પ્રયાસ કર્યો ગણાશે, માટે સુજાજનોએ આ બાબતે યોગ્ય વિચારવું ઘટે છે.

સ.ગુ. શ્રી ગુણાતીતાનંદ સ્વામી પોતાની વાતોમાં કહે છે :

“...અક્ષરધામને વિષે મુક્તને એક પુરુષોત્તમના બે ચરણારવિંદની ઉપાસના છે; ને તે સાથે જ રમણ છે; ને બીજાં ધામોને વિષે તો ચાર ચરણારવિંદની ઉપાસના છે..” (૪/૨૩)

‘સ્વામિનારાયણ’ મહામંત્ર શબ્દને

વિભાજન કરી સ્વામી અને નારાયણ આ બંને શબ્દોનો અલગ અર્થ કરીને ઉપાસના પ્રવર્તક એ સંસ્થા ઈ.સ. ૧૯૦૭માં થઈ હતી. તેમાં ‘સ્વામિનારાયણ’ આ મહામંત્રમાં ‘સ્વામીનારાયણ’ આવી રીતે આ મહામંત્રનો પ્રયોગ થયો છે. તેની સાક્ષી ભગવદ્ગોમંડલ ગુજરાતી બૃહદ્ કોષ પુરે છે :

❖ મંત્રાર્થ-ભેદ શબ્દકોષની દૃષ્ટિએ :

સ્વામીનારાયણ - (સં. સ્વામી (ગુણાતીતાનંદ સ્વામી) + નારાયણ (સહજાનંદ સ્વામી) પું. બ.વ. ગુણાતીતાનંદ સ્વામી અને સહજાનંદ સ્વામી એ બેઉની જોડલી.

‘સ્વામિનારાયણ’ એટલે સર્વથી શ્રેષ્ઠ નારાયણ એવો મૂળ અર્થ છે અને ‘સ્વામીનારાયણ’ એટલે સહજાનંદ સ્વામી અને ગુણાતીતાનંદ સ્વામીની જોડી એવો નવો અર્થ પણ કરવામાં આવે છે. (આ અર્થમાં ‘સ્વામિ’ શબ્દને દીર્ઘ ‘સ્વામી’ લખવામાં આવે છે.) સ્વામીનારાયણ શબ્દમાં ‘સ્વામી’ શબ્દ મુકવાના સમર્થનમાં તેઓ એમ કહે છે કે સીતારામ, રાધાકૃષ્ણ, પાર્વતીશંકર આદિ શબ્દોમાં જેમ મુખ્ય શબ્દ પછી અને ગૌણ શબ્દ પહેલા આવે છે એમ સ્વામીનારાયણ શબ્દમાં પણ છે.

(ભગવદ્ગોમંડલ ગુજરાતી બ્રહ્મ કોષ, ભાગ - ૯ : પેજ નં. ૯૦૫૪)

ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણે આપેલ મહામંત્રમાં એકજ સામાસિક શબ્દ સમજવાનો છે. સ્વામી અને નારાયણ બંનેનો અર્થ અલગ સમજવાનો નથી. પાણિનીય વ્યાકરણના નિયમ અનુસાર જ્યારે બંને શબ્દો મળીને એક બને છે ત્યારે હ્રસ્વ ઉચ્ચારણ થાય છે.

‘સ્વામિનારાયણ’ મહામંત્રમાં ‘સ્વામિ’ શબ્દ હ્રસ્વ છે. માટે ‘સ્વામી’ એવો અલગ દીર્ઘાન્ત શબ્દની વ્યાખ્યા સંભવી શકતી નથી, અને આ રીતે ‘સ્વામી’ એકજ શબ્દનો અલગથી અર્થ થાય તે અર્થ પણ અહિંયા સુસંગત નથી. માટે આ પવિત્ર મહામંત્રમાં ‘સ્વામિનારાયણ’ એવું એકજ વિભક્ત્યન્ત-પદ-સ્વવર્ણનીય એકજ અર્થમાં સંજ્ઞા ઉત્પન્ન કરે છે. માટે જે ભક્તજનો ‘સ્વામી’ શબ્દ અલગ અને ‘નારાયણ’ અલગ એવી વ્યાખ્યા કરીને શબ્દાર્થ ઘટાડે છે તે અયોગ્ય છે. માટે ‘સ્વામીનારાયણ’ આ રીતે જેઓ દીર્ઘ ઉચ્ચારણ કરીને ‘સ્વામી’ શબ્દ અન્યવ્યક્તિપરક સમજે છે તેઓ ‘સ્વામિનારાયણ’ મહામંત્રનો અનર્થ કરે છે. વૈયાકરણીક રીતે તે અપશબ્દ બને છે. અને કોઈપણ મંત્રનો અનર્થ કરવો તે તેની ઘાત સમાન છે. જેમ ભગવાનને નિરાકાર કહે છે તે મહાદોષિત બને છે અને તેની મુક્તિ તો શું ? પરંતુ ફરીને માતાના ઉદર થકી જન્મ પણ પામતો નથી. તેને માતાના ઉદરમાંથી જ કાપી કાપીને બહાર કાઢવો પડે છે. તેમ મંત્રનો ઉચ્છેદ કરે કે તેના અર્થનો અનર્થ કરે તેને પણ એટલો જ દોષ લાગે છે. અને દોષે યુક્ત અશાસ્ત્રોક્ત રીતે મંત્રનો જેમ જેમ જપ કરે તેમ તેમ તેને વધારે દોષ લાગતો જાય છે.

તેમજ આવી રીતે ‘નિ’ને દીર્ઘ કરીને સ્વામી અને નારાયણ એવો વિભાજીત અર્થ બંધ બેસતો કરવાથી સ્પષ્ટ રીતે સ્વામી-સેવકનો સંબંધ પણ તૂટી જાય છે અને દોષભાગી થાય છે. તે બાબત ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણે વ્યનામૃતમાં

સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ

સ્પષ્ટપણે કહ્યું છે : “...જેનો સંગ કર્યા થકી તથા જે શાસ્ત્ર સાંભળવા થકી ભગવાનની ઉપાસનાનું ખંડન થઈને સ્વામી સેવકભાવ ટળી જતો હોય તો તે સંગનો તથા તે શાસ્ત્રનો શ્વપચની પેઠે તત્કાળ ત્યાગ કરવો.” (વચનામૃત કારિયાણી પ્રકરણ : ૧૦)

✦ ‘નારાયણ’ શબ્દનો અર્થ સ.ગુ. શ્રી શુકાનંદ સ્વામીની દૈષ્ટિએ :

‘નારાયણો વાસુદેવઃ સ્વતન્ત્રઃ સ્વપ્રકાશકઃ ।

આનન્દદિવ્યમૂર્તિશ્ચ વિષ્ણુઃ કૃષ્ણોઽચ્યુતોઽવ્યયઃ

(શ્રીમદ્ સત્સંગિજીવન : ૧/૫૧/૩૪)

અત્રે સ.ગુ. શ્રી શુકાનંદ સ્વામી કૃત શ્રીમદ્ સત્સંગિજીવન હેતુટીકામાં નારાયણ શબ્દની વ્યુત્પત્તિ આ પ્રમાણે કરી છે :

‘નરાણામ્ અક્ષરધામસ્થમુક્તપુરુષાણાં સમૂહો નારં તદવ્યતે ક્રોડનાર્થં પ્રાણોતિ ઇતિ નારાયણઃ ।’ અર્થાત્ ‘નર’ સંજ્ઞાવાળા જે અક્ષરધામનિવાસી મુક્ત પુરુષો તેના સમૂહને ‘નાર’ કહેવાય છે. તેમના આનંદને અર્થે જે ‘અયતે’ એટલે કે તેમને પ્રાપ્ત થાય છે. માટે નારાયણ કહેવાય છે. આ અર્થ ઉપરથી એ સિદ્ધ થાય છે કે નારાયણ શબ્દમાં નાર એટલે અક્ષરધામમાં રહેલા સર્વે મુક્તો તે આવી જાય છે. એમાં ખુદ અક્ષરમુક્તનો પણ સમાવેશ થઈ જાય છે. તો તેના માટે અલગથી ‘સ્વામિ’ (અક્ષરમુક્ત ગુણાતીતાનંદ સ્વામી) વિશેષણ અલગથી લગાડી ન શકાય. કારણ કે એ વ્યાકરણ શાસ્ત્રથી વિરુદ્ધ છે. પતંજલિ કૃત વ્યાકરણ મહાભાષ્યમાં સ્પષ્ટ કહ્યું છે કે ‘સંભવવ્યભિચારાભ્યામ્ સ્યાત્ વિશેષણં અર્થવત્’

✦ વ્યાસાચાર્ય દ્વારા વિનિર્ણીત ‘સ્વામિનારાયણ’ શબ્દનો મંત્રાર્થ :

બોરસદ કોર્ટમાં પણ ‘સ્વામિનારાયણ’ નામના અર્થની રસપ્રદ ચર્ચા પ્રતિવાદી તરફથી મંડન-ખંડનાત્મક બહુજ ચર્ચાઈ હતી. શાસ્ત્રી હરિજીવનદાસજીની જુબાનીમાં ‘સ્વામિનારાયણ’ નામનો અર્થ પૂર્વોક્ત શાસ્ત્ર પ્રણાલિકાએ સમાસ સાથે સપ્રમાણ થઈ ગયો હતો. આ બધું તત્ત્વ જાણવા છતાં પણ શાસ્ત્રોક્ત અર્થને પણ છોટો કે ખોટો કરીને પોતાનો ‘સ્વામિ’ એટલે સ.ગુ. શ્રી ગુણાતીતાનંદ સ્વામી અને ‘નારાયણ’ એટલે ભગવાન શ્રી સહજાનંદ સ્વામી આવો અર્થ સાબિત કરવાનો દુરાગ્રહ દુરંત ન્યાય કોર્ટમાં પણ કરવામાં આવેલો. પ્રતિવાદી નં.૧ના કો. શ્રીજીસ્વરૂપદાસ શાસ્ત્રી (વિમુખ શા. યજ્ઞપુરુષદાસજીના શિષ્ય) તરીકે સાક્ષીમાં સોત્સાહ આવેલા. તેમણે સરતપાસણીમાં એવો અર્થ સમજાવવા પેરા-૮ ‘અક્ષર પુરુષોત્તમ એટલે અમે સ્વામિનારાયણ કહીએ છીએ. સ્વામિનારાયણ એટલે અક્ષર પુરુષોત્તમ. અક્ષર એટલે ગુણાતીતાનંદ સ્વામી અને

પુરુષોત્તમ એટલે શ્રીજીમહારાજ.’ પેરા - ૧૪ ‘સ્વામિનારાયણ’ શબ્દનો એવો હું અર્થ કરું છું. ઉલટ તપાસમાં ‘સ્વામિનારાયણ’ શબ્દનો સમાસ પૂછતાં પ્રથમ ‘સ્વામી ચ નારાયણશ્ચ ઇતિ સ્વામિનારાયણૌ’ એમ દ્વન્દ્વ સમાસ કર્યો. દ્વન્દ્વ સમાસમાં ‘રામશ્ચ કૃષ્ણશ્ચ ઇતિ રામકૃષ્ણૌ’ - તેની પેઠે ‘સ્વામિનારાયણૌ’ એમ દ્વિવચનાન્ત પ્રયોગ થવો જોઈએ. એવો પ્રયોગ તો કોઈ શ્રી સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયના ધર્મશાસ્ત્રોમાં જોવામાં આવતો નથી. સ્વામિનારાયણ એવો એકવચનાન્ત પ્રયોગ જોવામાં આવે છે. આવી શંકા કરતા તેને પડી મૂકીને, સમાહાર દ્વન્દ્વ સમાસ કહ્યો. તેમાં તો એકવદ્ભાવ થતાં નપુંસકલિંગ થવાનો વ્યાકરણ નિયમ હોવાથી સ્વામિનારાયણમ્ એવો નપુંસકલિંગ થતાં અંતે અમ્ પ્રત્યય લાગવો જોઈએ. એવો પ્રયોગ તો સંપ્રદાયના ધર્મશાસ્ત્રોમાં ઉપલબ્ધ નથી. આવી આશંકા આવતાં વળી તેને પણ પડી મૂકીને ‘રાઘવા સહિતઃ કૃષ્ણઃ રાધાકૃષ્ણઃ’ એની પેઠે મધ્યમ પદલોપી સમાસ કરવા લાગ્યા. આવા સમાસનો સંપ્રદાયિક આધાર માગતાં તે નહિ મળવાથી તેને પણ પડતો મૂક્યો. છેવટે છેક થાકીને ન છૂટકે સ.ગુ. શ્રી શુકાનંદ સ્વામી કૃત શ્રીમદ્ સત્સંગિજીવન હેતુટીકા : ૨/૨૪/૪૬માં તથા સર્વમંગલ ટીકામાં કહેલો ‘સ્વામીચાસૌ નારાયણઃ ઇતિ સ્વામિનારાયણઃ’ એમ કર્મધારય સમાસ સ્વીકારવો પડ્યો. સમાસ સ્વીકાર્યો એટલે અર્થ પણ સ્વીકારાઈ ગયો. એટલે ‘સ્વામિ’ શબ્દનો ‘અક્ષર’ એવો અર્થ છોડી દેવો પડ્યો. **અને છેવટે અમે માનીએ છીએ તેવો અર્થ શ્રી સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયના કોઈપણ ધર્મશાસ્ત્રમાં નથી. તેમ સ્વીકારવું પડ્યું.** અને આવો અર્થ મારા ગુરુ(શાસ્ત્રી યજ્ઞપુરુષદાસ)એ મને શિખવાડેલો એમ કહેવું પડ્યું. સ્વામિનારાયણ આખો એક જ શબ્દ શ્રીજીમહારાજ માટે જ વપરાયેલો છે. અને વચનામૃતમાં તથા સત્સંગિજીવનમાં પણ સ્વામિનારાયણ શબ્દ શ્રીજીમહારાજ માટે વપરાયેલો છે. સ્વામિ શબ્દનો અર્થ ઐશ્વર્ય સંપન્ન અને નારાયણ એટલે અંતર્યામી એવો અર્થ થાય છે, એમ કહીને હાર કબૂલ કરીને છૂટા પડ્યા.

✦ મંત્રાર્થનો અંતિમ એકરાર :

આ સંબંધમાં આંક ૨૮૦ કો. શ્રીજીસ્વરૂપ શાસ્ત્રી કબૂલ કરે છે કે આ શબ્દ (સ્વામિનારાયણ) સત્સંગિજીવન, સર્વમંગલ સ્તોત્રમાં શ્રીજીમહારાજ એકલા જ માટે વપરાયેલ છે. સ્વામિનારાયણ શબ્દનો ગુણાતીતાનંદ સ્વામી અને શ્રીજીમહારાજ એવો અર્થ

સત્સંગિજીવનમાં ક્યાંય કરેલો નથી. અને તેમની જૂબાનીમાં પેરા-૮૫ થી જણાય છે કે બે વ્યક્તિઓના સમાવેશની આ રીતને ટેકો આપી શકાય તેમ નથી. કદાચ, તેનાથી વધારે નહિ તો તેમના જેટલા જ વિદ્વાન અને પવિત્ર માણસો ૭૫ વર્ષોથી વધારે સમયમાં જે ઉકેલી ન શક્યાં તે વસ્તુ પ્રતિવાદીઓ કેવી રીતે ખોળી શક્યાં એ વિચિત્ર છે. સં. ૧૮૬૦ સુધી કોઈ અક્ષરપુરુષોત્તમ વિષે કશું જાણતું ન હતું. આ પ્રમાણે નિર્ણય આપ્યો છે. (શ્રી સ્વા. નામનો શાસ્ત્રસિદ્ધ અર્થ - શા. શ્રી હરિજીવનદાસજી - વડતાલ)

સ.ગુ. શ્રી દેવાનંદ સ્વામી કીર્તનમાં કહે છે : ‘શાસ્ત્ર વિના બોલે તે સરવે ખોટું, તે પામરનું બોલ્યું કોણ પ્રમાણે.’

સ.ગુ. શ્રી ગુણાતીતાનંદ સ્વામી પોતાની વાતોમાં કહે છે : “એકલો પોતાનો હેયાનો ઠરાવ કામ ન આવે. શાસ્ત્ર પણ જોઈએ.” (૩/૧૦૦)

“કાલથી અમને એમ વિચાર થયો જે શાસ્ત્ર વિના તો સર્વ અધુરિયું છે. કાંચળીઓ પંથ ને નાસ્તિકના પંથ જેવું છે.” (૩/૨૭૧)

ઉપરોક્ત વાતો પ્રમાણે સ.ગુ. શ્રી ગુણાતીતાનંદ સ્વામી પણ શાસ્ત્રની અને શાસ્ત્રજ પ્રામાણિકની જરૂર જણાવે છે.

શાસ્ત્રોમાં સ્વામી શબ્દ વાચ્ય એક હરિ ભગવાન જ છે. બીજા કોઈને સ્વામી શબ્દથી કહેવાય જ નહિ. આ રહ્યા વિષ્ણુપુરાણના શબ્દો - ‘एक एव हरिः स्वामिशब्दवाच्योऽस्ति सर्वथा’

જિજ્ઞાસુ-પ્રશ્ન-૨ : સર્વમંગલ, જનમંગલ સ્તોત્રમાં ‘સ્વામી’ શબ્દને ‘સ્વામિનારાયણ’ શબ્દની સાથે જ મૂકીને સ.ગુ. શ્રી શતાનંદ સ્વામીએ જ આપણને સમજાવ્યું છે કે ફક્ત ‘સ્વામી’ શબ્દ વપરાયો હોય ત્યારે અને ‘સ્વામિનારાયણ’ શબ્દમાં ‘સ્વામિ’ શબ્દ વપરાયો હોય ત્યારે બંનેનો અર્થ જુદો જ સમજવો. કારણ કે એક જ સમાનાર્થ

કિ (પરમાત્માનો વાચક) ‘સ્વામિ’ શબ્દ બે વખત મૂકવાની પાછળ જો બંને સ્થળોએ અર્થો અલગ-અલગ ન હોય તો ‘દળેલાનું દળવા’ જેવું થાય. શાસ્ત્રમાં તેને પુનરુક્તિ દોષ કહેવાય છે.

સ.ગુ. શ્રી શતાનંદ

“...અને દુષ્ટગુણ-ન્યાયથી તમારી વાત માની પણ લઈએ, પરંતુ સ.ગુ. શ્રી ગુણાતીતાનંદ સ્વામીને સં. ૧૮૬૬માં શ્રીજીમહારાજે ડભાણના યજ્ઞ સમયે દીક્ષા આપી હતી. ‘સ્વામિનારાયણ’ નામનો ઉદ્દોષ સં. ૧૮૫૮ માગશર ૧૬-૧૧ (તા. ૩૧-૧૨-૧૮૦૧)થી થયો છે. એટલે ૮ વર્ષ ‘સ્વામી’ શબ્દ નિરર્થક પડી રહેલો ? કે કોઈ બીજા માટે વપરાયેલો ? કે શ્રીજીમહારાજમાં વપરાયેલો એ પણ એક વિચાર ઉપર આપીને નક્કી કરવા જેવું છે. ૫૬૨માંથી બે અક્ષરોને બીજી કનિષ્ઠ વ્યક્તિમાં લઈ જાય તો તે મંત્ર ૫૬૨ રહે પણ નહિ, એ પણ વિચારવા જેવું છે...”

સ્વામી જેવા વિદ્વાન સંત આવો પુનરુક્તિ દોષ કરે તેમકહેવું તે કરતાં તેમણે ‘સ્વામિનારાયણ’ શબ્દમાં આવેલ ‘સ્વામિ’ શબ્દનો જુદો પણ અર્થ કર્યો છે તેમ કહેવું વધારે ઉચિત છે ? અને ઉપરોક્ત પ્રાચીન શ્લોકના સંદર્ભનું મૂળ ઉપલબ્ધ ન હોવાથી આ વિષ્ણુપુરાણનો શ્લોક વિવાદાસ્પદ છે. આ શ્લોક નોંધનાર વિદ્વાનોમાંથી કોઈએ તેને વિષ્ણુપુરાણનો શ્લોક ગણાવ્યો છે. કોઈએ આર્ષવચન કહ્યું છે. કોઈ વળી સ્મૃતિમાંથી ઉદ્ધૃત કરેલ ગણાવે છે. પરંતુ કોઈપણ વિદ્વાને સંદર્ભ ક્રમાંકો દર્શાવ્યા નથી. વિષ્ણુપુરાણમાં આ શ્લોક જોવા મળતો નથી. આમ, સંદર્ભનું મૂળ પ્રાપ્ત ન થતા તેની ઐતિહાસિકતા પર પણ સંદેહ વધારે છે. તો તમે કેમ કહી શકો કે સ્વામી શબ્દ અક્ષરમુક્ત ગુણાતીતાનંદ સ્વામી માટે ન હોય શકે ? અને જો સ્વામી શબ્દ કેવળ પુરુષોત્તમનારાયણ માટે જ પ્રયોજાતો હોય તો બીજા ધર્મશાસ્ત્રોનું પ્રમાણ આપો.

સંત : શ્રીજીમહારાજ વચનામૃતમાં કહે છે : “...અને પુરુષોત્તમનારાયણ તે સર્વના સ્વામી છે.” (ગઢડા પ્રથમપ્રકરણ : ૨૧) “...અને ભગવાન સર્વના સ્વામી છે. માટે સર્વ ક્રિયાના પ્રવર્તાવનારા અને તે સર્વના સ્વામી એક જ ભગવાન છે.” (ગઢડા અંત્યપ્રકરણ : ૩૮)

વચનામૃતના ઉપોદ્ધાતમાં ‘શ્રીકૃષ્ણો ભગવાંસ્ત્ર સદા સ્વામી વિરાજતે...’ - એ જ સ્વામી અને નારાયણ શબ્દ અવતારી ભગવાન શ્રીહરિ માટે વપરાયેલ છે. અને એનો અર્થ પણ એનો એ જ લીધો છે.

- ‘સ્વામી નારાયણો દ્રષ્ટ્વા’ - (સત્સંગિજીવન :)

- ‘ત્વમેવૈકઃ સ્વામી સકલજગતામિત્વપિ હરે’ (સત્સંગિજીવન :)

“સર્વ જગતના સ્વામી તમે એક જ છો. વગેરે શાસ્ત્ર વચનને અનુસાર સકલ ઐશ્વર્ય સંપન્ન હોવાથી એક શ્રી નારાયણ જ સ્વામી શબ્દ વાચ્ય છે પણ ઈતર કોઈ તત્વો નહિ.”

- ‘સ હિ નારાયણઃ સ્વામી’ - (સત્સંગિજીવન :)

- ‘સ્વામી બ્રહ્મ પરબ્રહ્મ’ - (સર્વમંગલ સ્તોત્ર)

સ.ગુ. શ્રી શુકાનંદ સ્વામી કૃત શ્રીમદ્ સત્સંગિજીવન હેતુટીકામાં સ્વામી શબ્દનો અર્થ કરતા લખે છે :

‘સ્વામિશબ્દઃ પતિપર્યાયઃ,

સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ

સ્વાશ્રિતસકલજનાનાં, કાલમાયાયમાદિભ્યો રક્ષણસમર્થત્વાત્ પતિરિત્યર્થઃ ૧' - સ્વામી-સ્વં - ઐશ્વર્ય એમનું છે માટે સ્વામી, ઐશ્વર્યતિશયના દર્શનથી આશ્રિત લોકોએ સ્વામિ નામથી નિર્દેશ કરાવ્યા. અર્થાત્ સ્વામિ એશ્વર્યસંપન્ન. અથવા સ્વામિ શબ્દ પતિપર્યાય લેવો, પોતાના આશ્રિત સમસ્ત જનોનું કાળ-માયા-યમાદિક થકી રક્ષણ કરવા સમર્થ છે, માટે પતિ કહ્યાં છે.

(સ.ગુ. શ્રી શુકાનંદ સ્વામી કૃત શ્રીમદ્ સત્સંગિજીવન હેતુટીકા : ૨/૨૪/૪૬)

“...ભારદ્વાજ સંહિતામાં પરિશિષ્ટમાં કહે છે : ‘શ્રીમન્નારાયણઃ સ્વામી દાસસ્ત્વમસિ તસ્ય વૈ’ - (ભારદ્વાજ સંહિતા : ૨/૪૪) “શ્રી નારાયણ ભગવાન સ્વામી છે, તું તેનો દાસ છો.” એમ પરમાત્માને માટે જ સ્વામી શબ્દનો પ્રયોગ કર્યો છે...”

આ વાતને શ્રીમદ્ ભાગવતમાં શબ્દશઃ કહી છે : ‘સ વૈ પતિઃ સ્યાદકુતોભયઃ સ્વયં સમન્તતઃ પાતિ ભયાતુરં જનમ્ ૧’ - સ્મૃતિમાં કહ્યું છે : ‘પતિં વિશ્વસ્ય’ - ‘પતિં પતિનામ્’ - ‘ભુવનસ્ય જાતઃ પતિરેક આસીત્’ - ‘એષ ભૂપતિરેષ ભૂતપાલઃ’ - ‘દાસભૂતાઃ સ્વતઃ સર્વે હ્યાત્માનઃ પરમાત્મનઃ’ - ‘હરેઃ સ્વામ્ય’ - ‘સ્વામિત્વં બ્રહ્મણિ સ્થિતમ્’

ભારદ્વાજ સંહિતામાં પરિશિષ્ટમાં કહે છે : ‘શ્રીમન્નારાયણઃ સ્વામી દાસસ્ત્વમસિ તસ્ય વૈ’ - (ભારદ્વાજ સંહિતા : ૨/૪૪)

“શ્રી નારાયણ ભગવાન સ્વામી છે, તું તેનો દાસ છો.” એમ પરમાત્માને માટે જ સ્વામી શબ્દનો પ્રયોગ કર્યો છે.

શ્રી સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયની ગુરુપરંપરામાં પ્રાચાર્ય તરીકે ભગવાન શ્રીહરિએ સ્વીકારેલા શ્રી રામાનુજાચાર્ય તેમણે રચેલા શરણાગતિ ગદ્યના ભાષ્યમાં કહે છે : ‘શ્રીમન્નારાયણઃ સ્વામિન્ ઇત્યાદૌ મન્ત્રાન્તરે ચ તદ્ દ્રષ્ટવ્યમ્’ - (શરણાગતિ ગદ્ય ભાષ્ય)

“આ પ્રકારનું વાક્ય લખીને નારાયણ અને સ્વામી શબ્દના સહ સંબંધવાળા મંત્રનું પ્રતિપાદન કર્યું છે.”

ઉપરોક્ત વાતની પુષ્ટિ પુરુષોત્તમલીલામૃત સુખસાગરના તરંગ ૧ ઉમાં ભગવાન શ્રીહરિએ કરી છે, તે આપણે આગળ જોઈ ગયા છીએ.

✽ મહામુક્ત સ.ગુ. શ્રી શતાનંદ સ્વામી દ્વારા અભિષેક થી સ્વામિનારાયણ મંત્રાર્થ :

શિક્ષાપત્રી ઉપર વ્યાખ્યા ગ્રંથકર્તા સ.ગુ. શ્રી શતાનંદ સ્વામીએ જ અર્થદીપિકા નામની મહા ટીકા શાસ્ત્રાનુસારી કરી છે. જેને સાંભળીને શ્રીજીમહારાજે ‘અમારો સઘળો અભિપ્રાય

આમાં બરોબર આવ્યો છે’ એમ કહીને ટીકાની પ્રશંસા સ.ગુ. શ્રી શતાનંદ સ્વામી સાથે કરેલી તે સત્સંગિજીવનમાં જ સુચ્યકત છે. ‘સ્વામી = સકલૈશ્વર્યસંપન્નઃ સ્વમ્ ઐશ્વર્યં અસ્ય અસ્તિ ઇતિ સ્વામી, નારાયણઃ નરાણાં સમૂહો નારં તદયનં નિવાસસ્થાનં યસ્ય સ નારાયણઃ અન્તર્યામી’ - એવો અર્થ કર્યો છે. આ જોતાં સકળ ઐશ્વર્ય સંપન્ન તે સ્વામી અને સર્વની અંદર બહાર વ્યાપીને રહેલા અંતર્યામી એવો અર્થ કર્યો તે ‘યોડન્તર્યામિતયા સ્થિતઃ’ - આ શિક્ષાપત્રી વચનને અનુરૂપ છે. એમ કરીને

પ્રાચીન શાસ્ત્રોએ તથા આચાર્યોએ બંને શબ્દના જે અર્થો કર્યા છે, તેની સાથે મેળવીને એકાર્થતા સંપાદન કરી છે. ‘સ્વામિશબ્દઃ પતિપર્યાયઃ, સ્વાશ્રિતસકલજનાનાં, કાલમાયાયમાદિભ્યો રક્ષણસમર્થત્વાત્ પતિરિત્યર્થઃ ૧ નરસ્ય નરાકૃતેર્ધર્મસ્વાપત્યં પુમાન્નારાયણઃ, સ ચાસૌ સ ચ’ - એવો પતિરૂપ બીજો અર્થ ‘સ વૈ પતિઃ સ્યાદકુતોભયઃ’ - આ વચનને અનુસરતો કર્યો છે. પણ સમાસ તો એનો એજ રાખ્યો છે. આ ઉપરથી સુનિશ્ચિત થયું કે ‘સ્વામિ’ શબ્દથી બીજી વ્યક્તિ અને ‘નારાયણ’ શબ્દથી બીજી વ્યક્તિ નહિ, પરંતુ એક જ વ્યક્તિ ધર્મનંદન શ્રીહરિકૃષ્ણ છે. એમ બંને શબ્દોને મુખ્ય રાખીને એક ભગવાન શ્રીહરિ વિષે જ રમ્ય રીતિએ અર્થ ઘટાવ્યો છે.

✽ શ્રી સ્વામિનારાયણ શબ્દાર્થ પ્રત્યક્ષા શ્રીહરિ સ્વરૂપ ગ્રંથસાજ સત્સંગિજીવનની દૃષ્ટિએ :

શ્રીમદ્ સત્સંગિજીવન, સર્વમંગલમાં ‘સ્વામી બ્રહ્મ પરબ્રહ્મ’ - એમ પ્રથમ નંબરે સબીજ મૂકેલા સ્વામી નામનો અર્થ વિસ્તાર તેની ટીકામાં કર્યો છે. ‘સ્વ’ - ઐશ્વર્ય જેમનું છે તે સ્વામી કહેવાય ‘સ્વામિત્રેશ્વર્ય’ - આ સૂત્રથી સ્વામિ શબ્દ સિદ્ધ કરવામાં આવ્યો છે. અર્થાત્ સર્વ જગતનું સર્જવાપણું, આત્માપણું, અંતર્યામીપણું, સર્વાધારપણું, સર્વકળ પ્રદાતાપણું વગેરે બહુવિધ ઐશ્વર્યવાળા જે હોય તે બરા સ્વામી કહેવાય. આથી એમનું એકનું જ ઉપાસ્યપણું જણાવ્યું. માટે જ સ્વામિ શબ્દ એક સર્વેશ્વર ભગવાન શ્રીહરિ વિષે જ બરી રીતે પ્રવર્તે છે. આ જ મુખ્ય અર્થ સર્વ નામોમાં પહેલે જ નંબરે હોવાથી સહસ્ત્ર નામો મધ્યે સ્વામી નામનો પહેલે જ નંબરે નિવેશ મહાવૃદ્ધોએ કર્યો છે. આથી નક્કી થાય છે કે ભગવાન શ્રીહરિના હજાર નામો મધ્યે

રાયળ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ

ષડક્ષરમાંથી બે અક્ષરોને બીજી કનિષ્ઠ વ્યક્તિમાં લઈ જાય તો તે મંત્ર
ષડક્ષર રહે પણ નહિ, એ પણ વિચારવા જેવું છે.

જિજ્ઞાસુ-પ્રશ્ન-૩ : કોઈપણ એક શબ્દના અનેક અર્થ થઈ શકે ખરા?

સંત : હા.

જિજ્ઞાસુજનો : કેવી રીતે, કૃપા કરીને સમજાવશો ?

સંત : અવશ્ય. એક સરસ રોચનાત્મક દૃષ્ટાંતથી સમજાવે તો સમજાય જશે કે એક
શબ્દના મનફાવે તેવા અર્થ થઈ શકે છે. પરંતુ તેનો ભાવાર્થ સિદ્ધાંત રૂપ નથી હોતો.

ચોખાનો ભાવ? ૬૦ રૂપિયે કિલો.

અડદની દાળ? ૩૫ રૂપિયે કિલો.

ઘઉં? ૧૫ રૂપિયે કિલો.

તુવેરની દાળ? ૩૦ રૂપિયે કિલો.

તુવેરની દાળ બરાબર ચડશે તો ખરીને?

કેમ આમ પૂછવું પડ્યું.

મારે ૫૦ કિલો જોઈએ છે એટલે.

શેઠ! બિલકુલ ચિંતા ન કરો, મારો માણસ તમારી સાથે આવશે અને તમે કહેશો
એટલામે માળે તમે જેટલી તુવેરની દાળ લેશો એ બધીજ ચડાવી દેશે.

આજનો માણસ બુદ્ધિના અભાવથી જેટલો પીડાય છે, બુદ્ધિની અલ્પતાથી
જેટલો પીડાય છે એના કરતા અનેકગણો તો બુદ્ધિના દુરુપયોગથી પીડાય છે. એ
વિકૃત અર્થઘટન જ કરવા માગે છે. સામા માણસના કહેવાનું તાત્પર્ય એના
ખ્યાલમાં નથી આવતું એવું નથી. એ હાથે કરીને ગાડી અવળે પાટે જ ચડાવતો
જ રહે છે. શાસ્ત્રના શબ્દો એક ચોક્કસ બાબત તરફ ઈશારો કરી રહ્યા છે.
અને સાંભળનાર કે વાંચનાર એ શબ્દોનું અલગ જ અર્થઘટન કરી રહ્યા છે.
આ પરિસ્થિતિમાં ફેરફાર થવાની શક્યતા લગભગ નહિવત્ છે. કારણ કે
શબ્દોના અર્થઘટનની જવાબદારી છે મનના શિરે અને મન છે સ્વાર્થી
સ્વચ્છંદી અને તકવાદી. એ શબ્દોનો એવો જ અર્થ કાઢશે કે જે એને
પોતાને અનુકૂળ હોય.

શું કરશો માણસનું ? એ કદાચ સારું જોશે પણ ખરો, સારું
સાંભળશે પણ ખરો, સારું વાંચશે પણ ખરો, પરંતુ એનો અર્થ તો
તે પોતાને જેવો કાઢવો હશે તેવો જ કાઢશે. **માટે મુમુક્ષુ
સાવધાન....!!!**

ભગવદ્ભક્તોએ - ભગવદ્દરસના પ્યાસુ અને
જિજ્ઞાસુઓને જ તાત્ત્વિક, વાસ્તવિક અર્થ જાણવાની અને
માણવાની તમન્ના હોય છે.

इत्यलम्, अस्तु विरम्यते शतशः जयश्री स्वामिनारायण
पुरःसरम् ।

- સાધુ અમૃતસ્વરૂપદાસ તથા પાર્ષદ રાજુ ભગત - સરધાર

તે સર્વે વાત સ્વજીવનમાં તદાકાર વર્તી બતાવી. બાળપણથી જ દેવમંદિરે દર્શને જવું, કથાવાર્તા સાંભળવી, સાધુનો સમાગમ કરવો, તીર્થ કરવા જવું તથા બપોરે આરામ કરવો હોય તો પણ શિવજીના મંદિરે જઈ કરતા. એ એમના સ્વાભાવિક ગુણો હતા. માત્ર ૧૧ વર્ષની સુકુમારવયે તેમણે સંસારનો ત્યાગ કરી સાત વર્ષ સુધી કઠીન તપશ્ચર્યા કરતા વનવિચરણ કર્યું. અરે ! માત્ર ૨૧ વર્ષની ઉંમરે આધ્યાત્મિક ધર્મધુરા સંભાળી હિંદુ સંસ્કૃતિના શાશ્વત મૂલ્યોને વ્યક્તિ વ્યક્તિમાં સિંચવા પ્રયંડ પુરુષાર્થ કર્યો. તેમના સંમોહક દિવ્ય વ્યક્તિત્વે બધાજ ક્ષેત્રોની શ્રેષ્ઠ વ્યક્તિઓને આકર્ષિત કરી પોતાના શિષ્યપદે સ્વીકારી લીધી. તેમના જીવનકાર્ય જોઈને લોકોએ પરબ્રહ્મના

શિખરથીએ ઊંચા બની જાય છે. ભગવાન શ્રી
સ્વામિનારાયણે શિક્ષાપત્રીમાં જે કંઈ લખ્યું

રાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ

રૂપમાં એમની ઉપાસના કરી. દરેક પ્રત્યે તેઓએ આધ્યાત્મિક મૂલ્યોના સિંચનથી પ્રેમ અને અહિંસા દ્વારા સમાજને કુરીતીઓ, વ્યસનો, અંધશ્રદ્ધા અને વહેમોથી મુક્ત કર્યા. જાતિ સંપ્રદાય રંગ અને વિભિન્ન દેશનો ભેદભાવ ભૂંસી તેમણે બધાને સ્વીકાર્યા અને અંતિમ મોક્ષની પદવી આપી.

ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણનું આ પૃથ્વી પરનું જીવન એટલે મૃદુ માનવતા અને અસીમ દયાની ગાથા છે. કારણ કે તેમણે ૪૪ વર્ષ ૮ મહિના ને ૨૬ દિવસની ઉંમરે લખેલી શિક્ષાપત્રી એજ ભતાવે છે. તે શિક્ષાપત્રીમાં સૌપ્રથમ અહિંસાનો ઉપદેશ આપી પોતાની દયાળુતા ગુણને અનેક ગુણો વચ્ચેથી શિરમોડ સ્થાન આપ્યું છે. શિક્ષાપત્રીમાં પોતાની આધ્યાત્મિક શ્રેષ્ઠતાનો પરિચય કરાવ્યો છે. જેમાં હિંદુ સંસ્કૃતિના ૩૫૦ જેટલા મહાન સમ્રાટ ગ્રંથોનો સમન્વય કરી આ શિક્ષાપત્રી ગ્રંથ બનાવ્યો છે.

શિક્ષાપત્રીમાં સૌપ્રથમ અહિંસાનો ઉપદેશ આપતા શ્રી સહજાનંદ સ્વામી (શ્રીજીમહારાજ) લખે છે :

‘કસ્યાપિ પ્રાણિનો હિંસા નૈવ કાર્યાત્ર મામકૈ: । સૂક્ષ્મયુક્તામત્કુળાદરપિ બુદ્ધયા કદાચન ।।’

“અમારા જે સત્સંગી તેમણે કોઈ જીવ-પ્રાણી-માત્રની પણ હિંસા ન કરવી અને જાણીને તો ઝીણા એવા જુ માંકડ, ચાંચડ આદિક જીવ તેમની પણ હિંસા ક્યારેય ન કરવી.”

(શિક્ષાપત્રી : શ્લોક - ૧૧)

‘અહિંસા પરમો ધર્મ:’ આ સનાતન સત્યને સમર્થન કરતા ભગવાન શ્રીહરિ દયાના દરિયાવ હતા. જેથી સ.ગુ. શ્રી પ્રેમાનંદ સ્વામી લખે છે :

‘અતિ દયાળુ રે, સ્વભાવ છે સ્વામીનો; પરદુઃખહારી રે, વારી બહુનામીનો.....૬

કોઈને દુઃખીયો રે, દેખી ન ખમાય; દયા આણી રે, અતિ આકળા થાય.....૭

અન્ન ધન વસ્ત્ર રે, આપીને દુઃખ ટાળે; કરૂણા દ્રષ્ટિ રે, દેખી વાનજ વાળે.....૮’

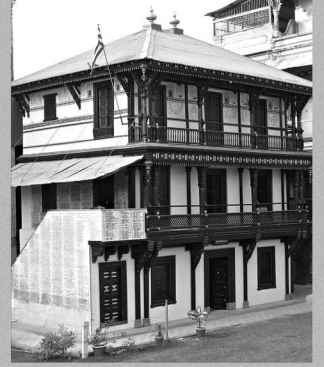
(સ્વાભાવિક ચેષ્ટા : ૫૬ - ૬)

પરમહંસોની આ પંક્તિઓ કેવળ કલ્પનાની જ કૃતિઓ નથી. આ આલેખનમાં તેમની અનુભૂતિની અભિવ્યક્તિ જણાય છે.

ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણના યોગમાં આવનાર પ્રત્યેકને તેમની આ દયાભાવના અને સેવાવૃત્તિનો અનુભવ થયા વગર રહેતો નહિ. રોગથી પીડાતી કે દુઃખી વ્યક્તિને જોતાં જ તેમનું હૃદય દ્રવી જતું, તેના પર તેમની કરુણાની હેલી વરસી જ જતી. આ તેમની સાહજિક પ્રકૃતિ હતી.

ભગવાન શ્રીહરિએ શિક્ષાપત્રીમાં કહ્યું છે કે દેવસંબંધી કે મનુષ્ય સંબંધી કે રોગાદિ આપદા આવી પડે, તો પીડિતો માટે મદદરૂપ થવું. વળી કહ્યું છે : ‘ભાવ્યં દીનેષુ વત્સલૈ:’ - ‘દીનજનને વિષે દયાવાન થવું.’

રોગાર્તા વ્યક્તિ પ્રત્યે પોતાની દયાવૃત્તિનુ વૃત્તાંત વર્ણવતાં તેઓ વચનામૃત ગઢડા

“...ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણના યોગમાં આવનાર પ્રત્યેકને તેમની આ દયાભાવના અને સેવાવૃત્તિનો અનુભવ થયા વગર રહેતો નહિ. રોગથી પીડાતી કે દુઃખી વ્યક્તિને જોતાં જ તેમનું હૃદય દ્રવી જતું, તેના પર તેમની કરુણાની હેલી વરસી જ જતી. આ તેમની સાહજિક પ્રકૃતિ હતી...”

રાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ

ચરિત્રમાળામાં છપ્પેયામાં સરોવરના માછલાંઓ યા અંધજનો પ્રત્યે બાળપ્રભુ શ્રી ઘનશ્યામની દયાની ઝાંખી થાય છે, તો દ્વેષીલાઓએ મુક્તાનંદ સ્વામીને ચંદનમાં ભેળવેલ ઝેરથી રક્ષા કરતા હોય કે ગાઢ જંગલમાં માર્ગ ભૂલેલા સંતોને જંગલી પ્રાણીઓથી રક્ષાર્થે બ્રાહ્મણનું રૂપ ધારણ કરીને સંતોની સંભાળ લેતા જણાય છે, મેઉ ગામમાં એક સ્ત્રીભક્તના હેયાફાટ રૂદનથી દયાનિધિ મહારાજનું હૃદય દ્રવી જતું દેખાય છે, જસદણના વાસુર ખાયરથી નાજા જોગિયાનું સંકટ હરતા હોય કે સારંગપુરના નિરાધાર લખાભક્તના આધાર બનીને આખી રાત્રિ મોભને ખભે રાખીને સહાય કરતા હોય, ઓધવજી ભક્તને ચાર ચોરોથી છોડાવતા હોય કે પછી કંથકોટના રામબાઈની સિંધના સુમરાથી રક્ષા કરતા હોય, મોરબીના દરબાર રવાજીના ઉપદ્રવથી દેદલ ભક્તની મદદ કરીને દુઃખ દૂર કરતા હોય કે રાજુલાના નાગદાન સોનીની સાગરમાં સહાય કરતા હોય વગેરે નિષ્ઠાવાન ભક્તોના દુઃખમાં સહાય કરીને શ્રીજીમહારાજે પોતાનામાં રહેલો દયાળુતાનો ગુણ અપ્રકટ રહેવા દીધો હોય તેમ જણાતું નથી. (અર્થાત્ તુરત જ દયાર્દ્ર થયેલા છે.)

શ્રીજીમહારાજમાં રહેલા અનેક ગુણોમાં દયા તેઓના જીવનમાં વિશેષતઃ જોવા મળે છે. ઔપચારિક દૃષ્ટિએ જોઈએ તો જે કોઈ મહાપુરુષો-આચાર્યો-ભગવાનના અવતારો એ સમગ્રમાં દયા વિશેષે જોવા મળે છે.

હિંદુ ધર્મમાં ૨૪ અવતારોમાં અનુક્રમે ૨૩મું સ્થાન બુદ્ધ ભગવાનનું છે. જેમનો જન્મ ઈ.સ. પૂર્વે ૫૬૩ અર્થાત્ ૨૫૦ વર્ષ પહેલા ગયાજી પાસે કિકટ ગામે અજિન નામના પ્રિય ભક્તને ત્યાં થયો હતો. જેમનું સૂત્ર ‘જીવપ્રાણી માત્રની હિંસા ન કરવી’ એ હતું. તે માટે તો અંગુલીમાન જેવા કેટલાય નિર્દય લૂંટારાને અહિંસક બનાવ્યા. બ્રાહ્મણો વેદનો આધાર લઈ હિંસામય યજ્ઞ કરતા તેથી વેદનું ખંડન કરેલું. આજે આ બોદ્ધ ધર્મની વસ્તી ૫૦ કરોડથી વધારે છે.

શીખ ધર્મના સ્થાપક ગુરુ નાનક સાહેબનો જન્મ ઈ.સ. ૧૪૬૯માં પંજાબના તલવંડી (હાલ પાકિસ્તાનમાં) શેખપુર જિલ્લો) ગામમાં થયો હતો. એકવાર પિતાજીની આજ્ઞાથી ખેતરમાં ગયા હતા. ત્યાં પોતાના દયાવાન સ્વભાવના કારણે પક્ષીને ઉડાડવાને બદલે તેઓ બોલે ‘રામકી ચીડિયા રામકા ખેત, ખાલો ચીડિયા ભરભર પેટ.’ તેઓ ગૃહસ્થ હોવા છતાં તેમનું જીવન સૂત્ર ‘પરિશ્રમ કરીને રોટી કમાવવી અને તેમાંથી બીજાઓને ભોજન કરાવવું.’ તેની જ પરંપરામાં

દશમા ક્રમે ગુરુ ગોવિંદસિંહ થયા. જેમણે નાનક સાહેબના આ ઉપદેશને અનુસરી ઈ.સ. ૧૬૯૯માં ઘણાય સદાવ્રતો શરૂ કરાવ્યા. આ શીખ સંપ્રદાયની જનસંખ્યા બે કરોડથી વધારે છે.

જૈન ધર્મના ચોવીસ તીર્થંકર, તેમાં પ્રથમ ઋષભદેવ ભગવાન અને ચોવીસમા મહાવીર સ્વામી. તે દયાના પ્રતિક સમા હતા. તેમનો જન્મ ઈ.સ. ૫૯૯ પૂર્વે એટલે કે ૨૬૦૬ વર્ષ પહેલા બિહાર રાજ્યના ડુંડપુર નગરમાં થયો હતો. તેઓનું જીવન સૂત્ર ‘આપણને જીવવું ગમે છે તેમ દરેકને જીવવું ગમે છે, માટે દરેકને જીવવાનો અધિકાર સરખો જ છે.’ હાલમાં જૈન સંપ્રદાયની સંખ્યા એક કરોડની છે.

ઈસાઈ ધર્મના સ્થાપક ઈસુનો જન્મ ઈ.સ. પૂર્વે ૪માં થયો હતો. તેઓનું જીવન સૂત્ર ‘માનવ સેવા એ જ પ્રભુ સેવા.’ આ સૂત્રથી તો આજે સમગ્ર દુનિયામાં સૌથી મોટો સંપ્રદાય આ છે. આજે આ સંપ્રદાયની જનસંખ્યા ૨૦૦ કરોડથી પણ વધારે છે. આજ ધર્મને ખ્રિસ્તી ધર્મ કહે છે, ક્રિશ્ચિયન પણ કહે છે.

ઈસ્લામ(મુસ્લિમ) ધર્મના સ્થાપક મહંમદ સાહેબનો જન્મ ઈ.સ. ૫૭૦માં સાઉદ અરેબિયાના મક્કા શહેરમાં થયો હતો. કુરેશ નામની ઉચ્ચ જ્ઞાતિમાં થયો હતો. તેઓનું જીવન સૂત્ર ‘દરેક જીવપ્રાણીમાત્ર પરમાત્માનું કુટુંબ છે. કુટુંબ ભલું કરે તે જ પ્રભુને સૌથી વહાલો છે.’

આમ, દરેક મહાપુરુષો-આચાર્યો ને અવતારોના મત દયાળુતાના જીવન સૂત્રો સાથે જ સહુએ પોતાના જીવન જીવ્યા છે. સંપ્રદાયોની સ્થાપના કરી છે. તેથી જ તો સ્વયં અવતારી પૂર્ણ પુરુષોત્તમનારાયણ ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણે પણ આ શિક્ષાપત્રીમાં દયાનો ઉપદેશ આપતા સૌપ્રથમ ઉપદેશની શરૂઆત હિંસા નિષેધથી કરેલ છે. આ સમગ્ર અવલોકન કરતા એક નિર્વાહિત નક્કર સત્ય નજર સમક્ષ તરવરે છે કે જે કોઈને મહાન સત્પુરુષનું જીવન જીવવું હોય તેમણે પોતાના જીવનમાં દયારૂપી ગુણને સાકાર કરવો જ પડશે. માટે આજે ૧૮૨મા શિક્ષાપત્રી જન્મદિને શિક્ષાપત્રીના રચિયતા સર્વાવતારી ભગવાન શ્રી સહજાનંદ સ્વામીના શ્રીચરણોમાં નત મસ્તકે પ્રાર્થના કરીએ : ‘હે મહાપ્રભુ ! આપે જીવનમાં સ્વીકૃત કરેલો દયારૂપી ગુણ અમારા જીવનમાં પણ કંઈક અંશે આવે, અમો અમારી નિર્દયતાને છોડી દયાવાન બનીએ’ એ જ પ્રાર્થના સહ.. અસ્તુ... જય શ્રી સ્વામિનારાયણ...

વડતાલ પીઠાધિપતિ પ.પૂ. ધ.ધુ. ૧૦૦૮ શ્રી આચાર્ય શ્રી અજેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રીના શુભ આશીર્વાદ સહ આજ્ઞાથી નૂતન શિખરબ્રહ્મ શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર - સરધારના મૂર્તિ પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવના ઉપક્રમે યોજાયેલ દક્ષિણ ભારતની

- સાધુ અમૃતસ્વરૂપદાસ, ગુરુ :- પૂ. સ.ગુ. સ્વામી શ્રી નિત્યસ્વરૂપદાસજી મહારાજશ્રી તથા પ.પૂ. ૧૦૮ ભાવિઆચાર્ય શ્રી નૃગેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રીના શુભ આશીર્વાદ સહ આજ્ઞાથી તેમજ પૂ. સદ્ગ. સ્વામી શ્રી નિત્યસ્વરૂપદાસજીના માર્ગદર્શન પ્રમાણે જ્યાં ભગવાન શ્રી

શ્રી સ્વામિનારાયણ ચિંતન ❖ જાન્યુઆરી - ૨૦૦૮

સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ

સ્વામિનારાયણ નીલકંઠવર્ણી સ્વરૂપે વિચર્યા છે તે દક્ષિણ ભારતના તીર્થસ્થાનો નાસિક, ત્રંબકેશ્વર જ્યોતિર્લિંગ, પંઢરપુર, તિરૂપતિ બાલાજી, મદ્રાસ (ચેન્નાઈ), મહાબલીપુરમ્, શિવકાંચી (વિષ્ણુકાંચી), પશ્ચીમીર્થ, ભૂતપુરી, ત્રીચીના પલ્લી, શ્રીરંગસ્થેર, રામેશ્વર, કન્યાકુમારી, ત્રિવેન્દ્રમ, બેંગ્લોર, મૈસુર વગેરે પવિત્ર ધામની યાત્રાનું નૂતન શિખરબંધ શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર - સરધારના ભૂતિ પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવના ઉપક્રમે 'શ્રી સ્વામિનારાયણ સ્પેશ્યલ ટ્રેનયાત્રા'નું તા. ૩૧-૧૨-૦૭ માગશર વદ - ૮ થી તા. ૧૬-૧-૦૮ પોષ સુદ - ૭ સુધી આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું.

તા. ૩૧-૧૨-૦૭ના પ્રભાતકાળે પ્રભાતિયાના સૂરો સાથે યાત્રામાં જોડાનારાં જે યાત્રિકો, સંતો-ભક્તોએ સ્નાનાદિક વિધિ કરીને ૦૮.૦૦ કલાકે નૂતન મંદિરથી પૂ. સ્વામી તથા સંતો યાત્રિકો સાથે ધૂન-કીર્તનની રમઝટ કરતા જુના મંદિરે પધાર્યા. મંદિરમાં વિરાજમાન ઠાકોરજીની આરતી ઉતારી અને ગામના આગેવાન હરિભક્તોએ યાત્રિક સંતો-ભક્તોની પૂજનવિધિ કરીને દૂર પ્રાંતોથી આવેલ યાત્રિકોને સરધારથી રાજકોટ રેલ્વે સ્ટેશન જવા વિદાય આપી હતી.

✽ રાજકોટ શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિરે દર્શન યાત્રે દેલ્હી સ્ટેશનથી વિદાય...

સરધારથી વિદાય લઈ સંતો-ભક્તો આદિક યાત્રિકજનો બરાબર ૧૦.૦૦ કલાકે રાજકોટમાં ભૂપેન્દ્ર રોડ પર આવેલ શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિરમાં દર્શનાર્થે પધાર્યા. શ્રીહરિકૃષ્ણ મહારાજ વગેરે દેવોના દર્શન કરી રેલ્વે સ્ટેશને પધાર્યા. રાજકોટ સત્સંગ સમાજના હરિભક્તો વગેરે પણ ટ્રેનને વિદાય આપવા માટે પધાર્યા હતા. આગેવાન હરિભક્તોએ પૂ. સ્વામી વગેરે સંતો-ભક્તોનું પુષ્પહારથી સ્વાગત કર્યું. બરાબર ૦૧.૦૦ કલાકે પૂ. સ્વામીશ્રીના વરદ્ હસ્તે શ્રીકળ, કુંકુમતથા પુષ્પોથી ટ્રેનનું વેદમંત્રો ઉચ્ચારીને પૂજન કરવામાં આવ્યું. ટ્રેનના પાયલોટોને પણ કપાળે ચાંદલા કરી હારતોરા કર્યા. લીલીઝંડી મળતાની સાથે પ્લેટફોર્મ જયઘોષના નારાથી છવાઈ ગયું. ધીરે ધીરે ટ્રેન આગળ ધપવા માંડી. વિદાય આપવા આવેલ સંતો-હરિભક્તોએ હાથ ઊંચા કરીને "જય શ્રી સ્વામિનારાયણ"ના બોલની સાથે યાત્રિકોને રાજકોટ રેલ્વે સ્ટેશનથી વિદાય આપી હતી.

✽ અમદાવાદ રેલ્વે સ્ટેશને યાત્રિકોને દર્શન યાત્રે વિદાય આપવા પધારેલ

વડતાલથી પ. પૂ. નાનાલાલજી શ્રી પૂષ્પેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજ

સાંજે ૦૬.૩૦ કલાકે ટ્રેનયાત્રા અમદાવાદ કાલુપુર રેલ્વે સ્ટેશને પહોંચી. અહિંયા સર્વે યાત્રિકોની તીર્થયાત્રા શાંતિપૂર્વક અને નિર્વિઘ્નપણે પૂર્ણ થાય તેવા પ.પૂ. આચાર્ય મહારાજશ્રી તથા પ.પૂ. લાલજી મહારાજશ્રી અને પ.પૂ. અ.સૌ. ગાદીવાળા માતૃશ્રીના આશીર્વાદાત્મક સંદેશો લઈને

વડતાલથી પ.પૂ. નાનાલાલજી શ્રી પૂષ્પેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજ પધાર્યા હતા. પૂ. સ્વામીશ્રીએ પ.પૂ. નાનાલાલજી મહારાજશ્રી હારતોરા કર્યા. ત્યારબાદ પ.પૂ. નાનાલાલજી મહારાજશ્રીએ સર્વે યાત્રિકોને આશીર્વાદાત્મક સંદેશો સંભળાવીને પૂ. સંતોના કોચમાં પધરામણી કરી વિદાય થયા હતા. ત્યારબાદ અમદાવાદ સ્ટેશનથી ટ્રેન આગળ ધપવા લાગી હતી. વડોદરા, સુરત, વસઈ, કલ્યાણથી યાત્રિકોને લઈ ટ્રેનયાત્રા નાસિક તરફ આગળ વધી હતી.

✽ તા. ૧-૧-૦૮ માગશર વદ - ૯, નાસિક-વ્યંબકેશ્વર (મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય)

બરાબર ૦૮-૦૦ કલાકે ટ્રેનયાત્રા નાસિક રોડ રેલ્વે સ્ટેશને પહોંચી હતી. ચાલુ ટ્રેનમાં જ સર્વે યાત્રિકો પૂજાપાઠ નિત્યવિધિથી પરવારી ચૂક્યા હતા. સ્ટેશન પર નાસિકના હરિભક્તો દ્વારા સંતો-ભક્તોનું પુષ્પહારથી સ્વાગત કરવામાં આવ્યું હતું. અહીંયાથી ૨૧ બસો દ્વારા પ્રથમત્ર્યંબકેશ્વર પધાર્યા. તમામયાત્રિકોએ ત્ર્યંબકેશ્વરમાં જ્યોતિર્લિંગના દર્શન કરી નીચે આવ્યા, પછી નાસિક મધ્યે વહેતી ગોદાવરી નદીમાં સ્નાન કર્યું. કાલારામમંદિર, સીતાયુકા, પંચવટી અને જે જગ્યાએ ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણએ દંડકારણ્યની પ્રદક્ષિણા કરીને વિશ્રાંતિ લીધી હતી તે તપોવન બેઠક, શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિર, શૂર્પણખાના નાકછેદન સ્થાન વગેરે તીર્થોએ સંતો-ભક્તોએ ભાવથી દર્શન કર્યા. પછી નાસિક રોડ રેલ્વે સ્ટેશને પરત આવીને રસોડામાં સેવા આપી રહેલા એવા સંતો-ભક્તોએ તૈયાર કરેલ ઠાકોરજીના થાળનો પ્રસાદ સર્વે યાત્રિક હરિભક્તોએ જમી તૃપ્ત થયા હતા. બરાબર રાત્રિના ૮.૩૦ કલાકે ટ્રેનયાત્રા આગળ પંઢરપુર જવા માટે ગતિમાન થઈ હતી.

✽ તા. ૨-૧-૦૮ માગશર વદ - ૧૦, પંઢરપુર (મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય)

સવારના ૦૭.૦૦ કલાકે ટ્રેન કુર્ડુવાડી રેલ્વે સ્ટેશન આવી પહોંચી હતી. અહીંયા સર્વે યાત્રાળુઓ નિત્યવિધિથી પરવારીને તૈયાર થયા હતા. કુર્ડુવાડી રેલ્વે સ્ટેશનથી દક્ષિણ દિશામાં પંઢરપુર ૫૦ કિ.મી, દૂર આવેલું છે. તે માટે ૨૧ બસો દ્વારા તમામયાત્રિકોને પંઢરપુર લઈ જવામાં આવ્યા હતા. પંઢરપુરમાં તમામયાત્રિકો પહોંચતા બપોરના ૧૧.૩૦ નો સમય થઈ ગયો હતો. ભગવાન શ્રી વિઠ્ઠલનાથજીના મંદિરના દર્શન ખૂબ ભાવપૂર્વક સર્વે યાત્રિકોએ કર્યા. ત્યાંથી ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ બે માસ સુધી જયાં રહ્યા હતા તે શ્રીધર સ્વામી સમાધી મંદિરના દર્શન કર્યા. આ સિવાય પંઢરપુરના અન્ય નાનામોટા તીર્થોના દર્શન કરી તેમજ શ્રીજી મહારાજે સતત બે માસ સુધી જે નદીમાં સ્નાન કરીને પ્રસાદીભૂત બનાવેલ ચંદ્રભાગા નદીના પ્રાસાદિક જળને માથે ચડાવીને કુર્ડુવાડી રેલ્વે સ્ટેશને તમામબસો સાંજના ૦૫.૦૦ કલાકે આવી ગઈ હતી. અહીંયા તમામયાત્રિકોએ ઠાકોર જમાડ્યા હતા. અને ત્યારબાદ ૦૭.૦૦ કલાકે

સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ

રેલ્વે સ્ટેશન પર સંધ્યા આરતી, સ્તુતિ-પ્રાર્થના નિત્ય નિયમકરીને સત્સંગ સભાનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. તેમાં પૂ. સ્વામીશ્રી તથા સાથે રહેલા સંતોએ કથા-વાર્તાનો લાભ આપ્યો હતો. ૧૦.૦૦ કલાકે સત્સંગ સભા પૂર્ણ થયા પછી તમામયાત્રિકોને સુંદર લચ્છીનું પાન કરાવવામાં આવ્યું હતું. બરાબર ૧૦.૩૦ કલાકે ટ્રેને તિરુપતિના માર્ગે જવા પ્રયાણ કર્યું હતું.

✦ તા. ૩ થી ૬-૧-૦૮ માગશર વદ - ૧૦ થી ૧૩, વિરુપતિ-વેંકટાદિ (આંધ્રપ્રદેશ)

તા. ૩-૧-૦૮ના રોજ સાંજે ૦૫.૩૦ કલાકે તિરુપતિ રેલ્વે સ્ટેશને ટ્રેનયાત્રા પહોંચી હતી. ત્યાં તિરુપતિ દેવસ્થાન ટ્રસ્ટના સુંદર સગવડતા ભર્યા ઉતારામાં રાત્રિકોણ કર્યું. તા. ૪-૧-૦૮ સવારે ૭.૦૦ પૂજાપાઠ, નિત્યવિધિથી પરવારીને તિરુમલા (વેંકટાદિ) પર્વત પર જવા રવાના થયા. ત્યાં ભગવાન શ્રી તિરુપતિ બાલાજીના દર્શન તમામયાત્રિકોને બહુ ટ્રાફિક ન હોવાથી ઝડપથી થઈ ગયા હતા.

તા. ૫-૧-૦૮ તિરુપતિ શહેરની અંદર રહેલ ગોવિંદરાજ સ્વામી મંદિર, કપિલેશ્વર મંદિર, રામમંદિર, ઈસ્કોન મંદિર વગેરે તીર્થોના દર્શન કર્યા. સાંજે ૦૬.૦૦ કલાકે પરત ફરીને ઠાકોરજી જમાડી તૃપ્ત થયા હતા. પછી ૦૭.૩૦ કલાકે ઉતારા ભવનના હોલમાં સત્સંગ સભાનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. તેમાં પૂ. સ્વામીશ્રી અને સાથે રહેલ વડિલ સંતોએ અમૃતવાણીનું રસપાન કરાવ્યું હતું.

તા. ૬-૧-૦૮ના રોજ સવારે ૮ થી ૧૨ અને બપોરે ૩ થી ૮ સુધી આખા દિવસમાં પૂ. સ્વામીશ્રી સંપ્રદાયના શિરમોડ ગ્રંથરાજ શ્રીમદ્ સત્સંગિજીવનના ટૂંકસાર રૂપી કથાનું રસપાન કરાવ્યું હતું. ત્યારબાદ રાત્રે ૧૦.૩૦ કલાકે ટ્રેનયાત્રા યાત્રિકોને લઈને મદ્રાસ(ચેન્નાઈ)ના માર્ગે આગળ વધી હતી.

✦ તા. ૭-૧-૦૮ માગશર વદ - ૧૪, ભૂતપુરી, શિવકાંચી-વિષ્ણુકાંચી, પક્ષીતીર્થ, મહાબલીપુરમ્, મદ્રાસ (તામિલનાડુ રાજ્ય)

તા. ૬-૧-૦૮ના રોજ પ્રભાતકાળે વહેલી સવારે ૦૫.૦૦ કલાકે ટ્રેન મદ્રાસ રેલ્વે સ્ટેશને પહોંચી ચુકી હતી. સંતો-હરિભક્તો આદિક સહુ યાત્રાળુઓ નિત્યવિધિથી પરવારીને તૈયાર થયા હતા. ૦૭.૦૦ કલાકે ૨૧ બસો દ્વારા મદ્રાસથી મહાબલીપુરમ્, શિવકાંચી, વિષ્ણુકાંચી, પક્ષીતીર્થ, ભૂતપુરી વગેરે તીર્થસ્થળોના દર્શન તમામયાત્રિકોને કરાવવામાં આવ્યા હતા. સાંજે ૮.૦૦ કલાકે મદ્રાસ પરત ફરીને શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિરમાં શયન આરતીના દર્શન કરીને પાછા રેલ્વે સ્ટેશને આવ્યા હતા. રાત્રે ૧૧.૦૦ કલાકે ટ્રેનયાત્રા ત્રીચીનાપલ્લી જવા રવાના થઈ હતી.

✦ તા. ૮-૧-૦૮ માગશર વદ - ૩૦, શ્રીરંગ લેણ - ત્રીચીનાપલ્લી (તામિલનાડુ રાજ્ય)

તા. ૮-૧-૦૮ના રોજ પ્રાતઃકાળે ૦૭.૦૦ કલાકે ટ્રેન ત્રીચીનાપલ્લી રેલ્વે સ્ટેશને પહોંચી હતી. અહીંયાથી શ્રીરંગલેટ્ટમાં ૧૮૫ ફોરવ્હીલ ગાડીઓ દ્વારા સર્વે યાત્રિકોને લઈ જવામાં આવ્યા હતા. શ્રીરંગલેટ્ટમાં સર્વે યાત્રિકોએ પ્રથમબપોરે ૧૨.૦૦ કલાકે મહાપ્રભુ શ્રી નીલકંઠ વર્ણીએ જેમાં સ્નાન કરીને પ્રાસાદિક કરેલ કાવેરીગંગામાં ઠાકોરજીનો અભિષેક કરીને સમૂહ સ્નાન કર્યું. ત્યાર પછી ૦૩.૩૦ કલાકે શ્રીરંગનાથજી ભગવાનના દર્શન તેમજ શ્રી રામાનુજાચાર્યના પાર્થિવ દેહના દર્શન કર્યા અને વિશાળ મંદિરને નિહાળ્યું હતું. અહીં દર્શન માટે લાંબી લાઈનો જામે છે. ત્યાંથી ત્રીચીનાપલ્લી રોકફોર્ટ પર્વત પર શ્રી ગણેશજી મંદિરના દર્શન કર્યા. સાંજના ૦૬.૦૦ કલાકે ત્રીચીનાપલ્લી રેલ્વે સ્ટેશન પરત ફર્યા હતા. અહીંયા આરતી, સ્તુતિ વગેરે કરી હરિભક્તોએ ઠાકોર જમાડ્યા હતા અને સંતોએ ફલાહાર કર્યું હતું. સાંજે ૧૦.૩૦ કલાકે ટ્રેનયાત્રા રામેશ્વર જવા રવાના થઈ હતી.

✦ તા. ૯-૧-૦૮ પોષ સુદ - ૧, સેતુબંધ રામેશ્વર (તામિલનાડુ રાજ્ય)

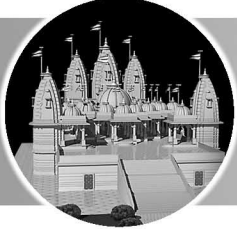
સવારે ૭.૦૦ કલાકે ટ્રેનયાત્રા રામેશ્વર રેલ્વે સ્ટેશને પહોંચી હતી. અહીંયા પ્રથમશ્રીજીપ્રસાદીભૂત સમુદ્ર કિનારે અગ્નિતીર્થમાં સમૂહ સ્નાન કરવામાં આવ્યું હતું. ત્યાંથી સ્વામિનારાયણ મહામંત્રના નામથી ધૂન્યને વાતાવરણની સાથે ગુંજાવતા રામેશ્વર મહાદેવના દર્શન કર્યા હતા. પછી રામેશ્વરમાં રહેલા નાના-મોટા તીર્થોના દર્શન કરીને તમામયાત્રિકો રેલ્વે સ્ટેશને પરત ફર્યા હતા. અહિંયા સાંજે ૬.૩૦ કલાકે સત્સંગ સભાનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. સત્સંગ સભાની પૂર્ણાહુતિ કરીને ૧૦.૦૦ કલાકે ટ્રેનયાત્રા કન્યાકુમારી તરફ આગળ વધી હતી.

✦ તા. ૧૦-૧-૦૮ પોષ સુદ - ૨, કન્યાકુમારી (તામિલનાડુ રાજ્ય)

સવારના ૦૭.૦૦ કલાકે ટ્રેન કન્યાકુમારીના રેલ્વે સ્ટેશને પહોંચી હતી. અહીંયાનું વાતાવરણ રમણીય અને સુંદર તેમજ ઠંડું છે. પૂજાપાઠ નિત્યવિધિથી સૌ પરવારીને તૈયાર થઈ ગયા. રેલ્વે સ્ટેશનથી એક કિલોમીટર દૂર બધા તીર્થો આવેલા છે. તેથી બસ, ફોરવ્હીલ વગેરે વાહનો દ્વારા સર્વે યાત્રિકોને ત્યાં લઈ જવામાં આવ્યા હતા.

બપોરના ૧.૦૦ વાગ્યા સુધી કન્યાકુમારીના તમામતીર્થસ્થળો તેમજ જોવાલાયક સ્થળોના દર્શન કરી યાત્રિકો રેલ્વે સ્ટેશને પરત ફર્યા હતા. માનસીપૂજા, ઠાકોરજીનો થાળ કરીને સર્વે યાત્રાળુ હરિભક્તોએ ઠાકોરજી જમાડ્યા હતા. અને સંતો-પાર્ષદોએ ફલાહાર કર્યું હતું. ત્યારબાદ ૦૬.૦૦ કલાકે દિવ્ય સત્સંગ સભા કરવામાં આવી હતી. તેમાં પૂ. સ્વામીશ્રી અને વડીલ સંતોએ પણ પોતાની અમૃતવાણીનો લાભ આપ્યો હતો. ત્યારબાદ સેવા આપી રહેલા ઉત્સાહી સ્વયંસેવકોને બિરદાવી આશીર્વાદરૂપે એક એક ભેટ આપવામાં આવ્યો હતો. ત્યારબાદ બરાબર ૧૧.૦૦ કલાકે ટ્રેનયાત્રા કન્યાકુમારીથી ત્રિવેન્દ્રમ્(પચ્ચનામ) તરફ આગળ વધી હતી.

સત્સંગ સમાચાર પત્રિકા

અહેવાલ :- સ્વામી ધનશ્યામદાસજી - રઘુવીરવાડી-વડતાલ તથા સાધુ અમૃતસ્વરૂપદાસ - સરધાર

જામવંથલીમાં પ.પૂ. લાલજી મહારાજશ્રીના દિવ્ય સાંનિઘ્યમાં યોજાયેલ દેવોનો વાર્ષિક પાટોત્સવ

સર્વાવતારી ઈષ્ટદેવ ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણની પૂર્ણકૃપાથી તેમજ પ.પૂ. ધ.ધુ. ૧૦૦૮ શ્રી આચાર્ય શ્રી અજેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રી તથા પ.પૂ. ૧૦૮ શ્રી ભાવિઆચાર્ય શ્રી નૃગેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રીના શુભ આશીર્વાદ સહ આજ્ઞાથી જામવંથલીને આંગણે તા. ૧૩ થી ૧૮-૧૨-૦૭ સુધી મંદિરમાં વિરાજમાન દેવોનો 'ભવ્ય વાર્ષિક પાટોત્સવ'નું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું.

આ પ્રસંગે શ્રીજીમહારાજ સ્વહસ્તે લીખિત વાક્યમય સ્વરૂપ શિક્ષાપત્રી ભાષ્ય પારાયણનું

અમરેલી નિવાસી પૂ. સ.ગુ. સ્વામી શ્રી ભક્તિસંભવદાસજીના કૃપાપાત્ર શિષ્ય સ્વામી શ્રી ગોપાલમુનિદાસજીના વક્તાપદે આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું.

તા. ૧૮-૧૨-૦૭ના રોજ વડતાલથી પ.પૂ. ૧૦૮ શ્રી ભાવિઆચાર્ય શ્રી નૃગેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રી સંતમંડળ સાથે પધાર્યા હતા. સૌપ્રથમતેઓની ભવ્ય શોભાયાત્રા ગામના ભાગોળેથી મંદિર સુધી કાઢીને પ.પૂ. લાલજી મહારાજશ્રી સુસ્વાગત કરવામાં આવ્યું હતું. ત્યારબાદ સભાસ્થાનમાં પ.પૂ. લાલજી

મહારાજશ્રી પોતાનું સ્થાન ગ્રહણ કર્યું હતું. પૂ. સંતો-ભક્તોએ પુષ્પમાળા પહેરાવીને સ્વાગત કર્યું હતું. ત્યારબાદ પૂ. સંતોના માંગલિક ઉદ્બોધન બાદ પ.પૂ. લાલજી મહારાજશ્રીએ ભક્તજનોને રૂડા આશીર્વાદ પાઠવ્યા હતા.

તા. ૧૮-૧૨-૦૭ના રોજ સવારે ૭-૦૦ કલાકે પ.પૂ. લાલજી મહારાજશ્રીએ ઠાકોરજીનો કેસર-ચંદનાદિક વડે અભિષેક કરીને આરતી ઉતારી હતી. ત્યારબાદ વક્તાશ્રીએ કથાની પૂર્ણાહુતિ કરી હતી.

ગઢપુરમાં કથા-પારાયણ પ્રસંગે પધારતા પ.પૂ. લાલજી મહારાજશ્રી

ગઢપુરને આંગણે તા. ૧૬-૧૨-૦૭ થી તા. ૨૨-૧૨-૦૭ સુધી સાંખ્યયોગી બહેનોના સંકલ્પથી પ.ભ. શ્રી વિનુભાઈ હરિભાઈ સીમરણવાળાના યજમાનપદે પૂ. શા. કોઠારી સ્વામી શ્રી ધનશ્યામવલ્લભદાસજીના વક્તાપદે સંપ્રદાયના મહાન સમ્રાટ ગ્રંથરાજ શ્રીમદ્ સત્સંગિજીવન કથા પારાયણનું દાદાભાચરના દરબારગઢમાં આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું.

આ પ્રસંગે તા. ૧૮-૧૨-૦૭ના રોજ

વડતાલથી પ.પૂ. ૧૦૮ શ્રી ભાવિઆચાર્ય શ્રી નૃગેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રી તથા પ.પૂ. નાના લાલજી શ્રી પૂષ્પેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રી સંતમંડળ સહિત પધાર્યા હતા. પૂ. કોઠારી સ્વામી, પૂ. એસ.પી. સ્વામી આદિક વડિલ સંતોએ પ.પૂ. લાલજી મહારાજશ્રીનું કુલમાળા અર્પણ કરીને ભાવભીનું સ્વાગત કર્યું હતું. ત્યારબાદ પૂ. સંતોના મંગળ પ્રવચન પછી પ.પૂ. નાના લાલજી મહારાજશ્રી તથા પ.પૂ. લાલજી મહારાજશ્રીએ

રૂડા આશીર્વાદ પાઠવ્યા હતા.

સભા સમાપ્તિ પછી બંને પ.પૂ. લાલજી મહારાજશ્રી શ્રી વાસુદેવનારાયણના ઓરડામાં પધારી સિંહાસનમાં વિરાજમાન ઠાકોરજીનું અર્ચન-પૂજન કરીને આરતી ઉતારી હતી. ત્યારપછી દરબારગઢના ભાવપૂર્વક દર્શન કરીને શ્રી હરિકૃષ્ણ મહારાજ, શ્રી ગોપીનાથજી મહારાજ આદિક દેવોની સંધ્યા આરતી ઉતારીને દર્શન કરીને ભાવનગર જવા વિદાય થયા હતા.

ભાવનગરમાં યોજાયેલ શ્રીમદ્ સત્સંગિજીવન પારાયણમાં પધારતા પ.પૂ. લાલજી મહારાજશ્રી

ઈષ્ટદેવ ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણની પૂર્ણકૃપાથી તેમજ વડતાલ પીઠાધિપતિ પ.પૂ. ધ.ધુ. ૧૦૦૮ શ્રી આચાર્ય શ્રી અજેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રી તથા પ.પૂ. ૧૦૮ શ્રી ભાવિઆચાર્ય શ્રી નૃગેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રીના શુભ આશીર્વાદ સહ આજ્ઞાથી ભાવનગરને આંગણે ધર્મકુળ આશ્રિત શ્રી સ્વામિનારાયણ મહિલા સત્સંગ મંડળ દ્વારા તા. ૧૬-૧૨-૦૭ થી તા. ૨૨-૧૨-૦૭ સુધી સંપ્રદાયના મહાન સમ્રાટ

શ્રીમદ્ સત્સંગિજીવન સમાહ

પારાયણ'નું સરધાર નિવાસી પૂ. સદ્. સ્વામી શ્રી નિત્યસ્વરૂપદાસજીના વક્તાપદે આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. આ પ્રસંગે તા. ૧૮-૧૨-૦૭ના રોજ કથાના પ્રથમદિવસે જ પોથીયાત્રામાં વડતાલથી પ.પૂ. ૧૦૮ શ્રી ભાવિઆચાર્ય શ્રી નૃગેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રી પધાર્યા હતા. તેઓશ્રીનું પૂ. વક્તાશ્રી તથા પૂ. વડિલ સંતો-ભક્તો દ્વારા પુષ્પમાળા પહેરાવી સ્વાગત કરવામાં આવ્યું હતું. પૂ. એસ. પી. સ્વામી, પૂ. સદ્. સ્વામી શ્રી લક્ષ્મીપ્રસાદદાસજી, પૂ. સદ્. સ્વામી શ્રી ભક્તિસંભવદાસજી, પૂ.

ધનશ્યામસ્વામી - રઘુવીરવાડી વગેરે સંતોના પ્રાસંગિક ઉદ્બોધન પછી પ.પૂ. લાલજી મહારાજશ્રીએ સહુ ભક્તજનોને આશીર્વાદની અમૃતવર્ષા વરસાવી હતી. ત્યારબાદ સૌ કોઈ ભક્તોએ પ.પૂ. લાલજી મહારાજશ્રીના સમીપ દર્શનનો લ્હાવો લીધો હતો. પારાયણ દરમ્યાન ભક્તજનોના ખૂબજ ઉત્સાહ સાથે પૂ. વક્તાશ્રી દ્વારા ધનશ્યામજન્મોત્સવ, ગાદી પટ્ટાભિષેક, અન્નકૂટોત્સવ, રાસોત્સવ વગેરે ઉત્સવો પોતાની ભાવવાહી સુમધુર શૈલીમાં ગીત-સંગીતની સાથે ઉજવવામાં આવ્યા હતા.

સરધારધામને આંગણે વિશાળ ભક્તસમુદાયની ઉપસ્થિતિમાં યોજાયેલ ભવ્ય શાકોત્સવ-૨૦૦૭

સુપ્રસિધ્ધ તીર્થધામસરધારને આંગણે ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણની પૂર્ણકૃપાથી તેમજ શ્રી સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયના વડતાલ પીઠાધિપતિ પ.પૂ. ધ.ધુ. ૧૦૦૮ શ્રી આચાર્ય શ્રી અજેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રી તથા પ.પૂ. ૧૦૮

શ્રી ભાવિઆચાર્ય શ્રી નૃગેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રીના રૂડા આશીર્વાદ સહ આજ્ઞાથી તેમજ પૂ. સ.ગુ. સ્વામી શ્રી નિત્યસ્વરૂપદાસજીના માર્ગદર્શન પ્રમાણે તા. ૨૩-૧૨-૦૭ના રોજ સવારે ૮ થી ૧ વાગ્યા સુધી 'ભવ્ય શાકોત્સવ'નું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું.

આજથી ૨૦૦ વર્ષ પૂર્વ ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણે લોયા ગામને આંગણે ૬૦ મણ રીંગણાને ૧૮ મણ શુદ્ધ ધીમાં વધારીને શાકોત્સવ કરેલો હતો તે પરંપરાને એ શાકોત્સવની અનેરી પરંપરાને સ્મૃતિપથમાં જાળવી રાખવા માટે આજે સંપ્રદાયમાં ઠેર ઠેર સ્થળો શાકોત્સવોના

આયોજન યોજાતા રહે છે. તેના જ એક ભાગ રૂપે તીર્થધામમાં સરધારમાં પણ આવા એક દિવ્ય શાકોત્સવનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું.

આ શાકોત્સવમાં પૂ. સ્વામી શ્રી નિત્યસ્વરૂપદાસજી, પૂ. સ્વામી શ્રી ભક્તિસંભવદાસજી-અમરેલી, પૂ. સ્વામી શ્રી વિવેકસ્વરૂપદાસજી - બગસરા આદિક સંતોએ સત્સંગ કથા-વાર્તાનો દિવ્ય લાભ આપ્યો હતો. સાથે સાથે દેશી કાઠિયાવાડી ભાણું એટલે રીંગણાનું શાક અને બાજરાના રોટલાના મહાપ્રસાદ ગ્રહણ કરવાનો અનેરો લાભ વિશાળ સંખ્યા ભક્ત સમુદાયે લીધો હતો.

ખેડાને આંગણે પ.પૂ. લાલજી મહારાજશ્રીની દિવ્ય સંજ્ઞિધિ ઉજવાયેલ ભવ્ય શાકોત્સવ

તા. ૨૩-૧૨-૦૭ના રોજ શ્રીજીમહારાજના પુનિત ચરણારવિંદથી પાવન થયેલ ખેડા શહેર ખાતે ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણની પૂર્ણકૃપાથી તેમજ પ.પૂ. ધ.ધુ. ૧૦૦૮ શ્રી આચાર્ય શ્રી અજેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજ તથા પ.પૂ. ૧૦૮ શ્રી ભાવિઆચાર્ય શ્રી નૃગેન્દ્રપ્રસાદજીની દિવ્ય સંજ્ઞિધિમાં ભવ્ય

શાકોત્સવનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું.

સભાસ્થાનમાં પ.પૂ. લાલજી મહારાજશ્રી પોતાનું સ્થાન ગ્રહણ કર્યું હતું. પૂ. સંતો-ભક્તોએ પુષ્પમાળા પહેરાવીને સ્વાગત કર્યું હતું. ત્યારબાદ પૂ. પુરાણી સ્વામી, પૂ. ધનશ્યામસ્વામી, પૂ. વકિલ સ્વામી આદિક સંતોના માંગલિક ઉદ્બોધન બાદ પ.પૂ. લાલજી

મહારાજશ્રીએ ભક્તજનોને રૂડા આશીર્વાદ પાઠવ્યા હતા.

સત્સંગ સભાના અંતમાં વિશાળ સંખ્યામાં ઉપસ્થિત ભક્તજનોએ ઠાકોરજીને ધરાલેવા રીંગણાના શાકના મહાપ્રસાદનો લાભ લીધો હતો.

વાપીમાં ઉજવાયેલ દેવોનો વાર્ષિક પાટોત્સવ

સર્વાવતારી ઈષ્ટદેવ ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણની પૂર્ણકૃપાથી તેમજ પ.પૂ. ધ.ધુ. ૧૦૦૮ શ્રી આચાર્ય શ્રી અજેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રી તથા પ.પૂ. ૧૦૮ શ્રી ભાવિઆચાર્ય શ્રી નૃગેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રીના શુભ આશીર્વાદ સહ આજ્ઞાથી વાપીને આંગણે તા. ૨૨ થી ૨૪-

૧૨-૦૭ સુધી મંદિરમાં વિરાજમાન દેવોનો 'ભવ્ય વાર્ષિક પાટોત્સવ'નું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું.

આ પ્રસંગે શ્રીજીમહારાજ સ્વહસ્તે લીખિત વાક્યમય સ્વરૂપ શિક્ષાપત્રી ભાષ્ય પારાયણનું અમરેલી નિવાસી પૂ. સ.ગુ. સ્વામી શ્રી ભક્તિસંભવદાસજીના કૃપાપાત્ર

શિષ્ય સ્વામી શ્રી ગોપાલમુનિદાસજીના વક્તાપદે આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું.

તા. ૨૪-૧૨-૦૭ના રોજ સવારે ૭-૦૦ કલાકે ઠાકોરજીનો કેસર-ચંદનાદિક વડે અભિષેક કરીને આરતી ઉતારી હતી. ત્યારબાદ વક્તાશ્રીએ કથાની પૂર્ણાહુતિ કરી હતી.

બગસરાને આંગણે યોજાયેલ ભવ્ય શાકોત્સવ

સર્વાવતારી ઈષ્ટદેવ ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણની પૂર્ણકૃપાથી તેમજ પ.પૂ. ધ.ધુ. ૧૦૦૮ શ્રી આચાર્ય શ્રી અજેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રી તથા પ.પૂ. ૧૦૮ શ્રી ભાવિઆચાર્ય શ્રી નૃગેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રીના શુભ આશીર્વાદ સહ આજ્ઞાથી બગસરાને આંગણે તા. ૨૭ થી ૩૦-૧૨-૦૭ સુધી પૂ. સ.ગુ. સ્વામી શ્રી

લક્ષ્મીપ્રસાદદાસજીના માર્ગદર્શન પ્રમાણે ભવ્ય શાકોત્સવનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું.

આ પ્રસંગે પૂ. સ્વામી શ્રી લક્ષ્મીપ્રસાદદાસજીના કૃપાપાત્ર શિષ્ય પૂ. સ્વામી શ્રી વિવેકસ્વરૂપદાસજીના વક્તાપદે પંચદિનાત્મક જ્ઞાનયજ્ઞનું આયોજન થયું હતું. તા. ૩૦-૧૨-૦૭ના રોજ શાકોત્સવ

રાખવામાં આવ્યો હતો. તેમાં પૂ. સંતોએ શ્રીજીમહારાજ કરેલ શાકોત્સવ લીલાચરિત્રોના માધ્યમથી કથાવાર્તાનો લાભ આપ્યો હતો.

અંતમાં વિશાળ સંખ્યામાં ઉપસ્થિત ભક્તજનોએ ઠાકોરજીને ધરાલેવા રીંગણાના શાકના મહાપ્રસાદનો લાભ લીધો હતો.

સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ સ્વામિનારાયણ

વડતાલ પીઠાધિપતિ પ.પૂ. ધ.ધુ. ૧૦૦૮ શ્રી આચાર્ય શ્રી અજેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રી તથા
પ.પૂ. ૧૦૮ શ્રી ભાવિઆચાર્ય શ્રી નૃગેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રીના શુભ આશીર્વાદ સહ આજ્ઞાથી નૂતન શ્રી સ્વામિનારાયણ મંદિરનો

॥ ભવ્ય ખાતમુહૂર્તવિધિ ॥

કોસંભા(સુરત) :- તા. ૦૪-૦૨-૨૦૦૮, પોષ વદ - ૧૨ મો. ૯૯૭૮૧ ૪૭૦૯૯

ચાલો
ઘાટકોપર...

વડતાલ પીઠાધિપતિ પ.પૂ. ધ.ધુ. ૧૦૦૮ શ્રી આચાર્ય શ્રી અજેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રી તથા
પ.પૂ. ૧૦૮ શ્રી ભાવિઆચાર્ય શ્રી નૃગેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રીના
દિવ્ય સાંનિધ્યમાં મુંબઈ પરાવિસ્તારમાં યોજાતી

પધારો
ઘાટકોપર....

॥ દ્વિમાસિક સત્સંગ સભા ॥

તારીખ :- તા. ૧૦-૨-૦૮, મહા સુદ - ૪ સમય :- સાંજે ૪ થી ૭

સ્થળ :- 'ગુરુકુલ ટેકનીકલ હાઈસ્કૂલ' તિલક રોડ, ઘાટકોપર (ઈસ્ટ) સંપર્ક : મો. ૯૮૩૩૧૪૬૯૮૪, ૯૮૬૭૪૯૧૯૧૦

ચાલો ભાક્ષી ભંડારીયા ...

॥ શ્રી સ્વામિનારાયણો વિજયતેતરામ ॥

પધારો ભાક્ષી ભંડારીયા...

ગઢપુરથી શ્રીજી મહારાજ સંતો-ભક્તોની સાથે દાદાખાચરની જાન લઈને ભક્ટવદર જતા રસ્તામાં આવેલ ગામ ભંડારીયા (તા. રાજુલા)માં
યોગમૂર્તિ સ.ગુ. શ્રી ગોપાળાનંદ સ્વામીએ પધરાવેલ શ્રી હનુમાનજી મહારાજના સ્થાપનાનો

-: પ્રારંભ :-

તા. ૨૬-૪-૦૮,
ચૈત્ર વદ - ૬

-: પૂર્ણાહુતિ :-

તા. ૪-૫-૦૮,
ચૈત્ર વદ - ૧૪

ભવ્ય શતામૃત મહોત્સવ

ઉપક્રમે

શ્રીરામચરિત્ર માનસ નવાલ પારાયણ

યોગમૂર્તિ સ.ગુ.
શ્રી ગોપાળાનંદ સ્વામી

અધ્યક્ષ
પ.પૂ. ધ.ધુ. ૧૦૦૮ શ્રી આચાર્ય
શ્રી અજેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રી - વડતાલ

ઉપાધ્યક્ષ
પ.પૂ. ૧૦૮ શ્રી ભાવિઆચાર્ય
શ્રી નૃગેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રી
વડતાલ

શ્રી હનુમાનજી મહારાજ
ભંડારીયા

-: વડતા :-

ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણ

પૂ. સદ્. સ્વામી શ્રી નિત્યસ્વરૂપદાસજી - વડતાલ (હાલ-સરધાર)

નિમંત્રક :- ભંડારીયા શ્રી હનુમાનજી દેવ મંદિર વતી શ્રી રણછોડભાઈ રમેશભાઈ સાવલીયા (આદસંગ)

સ્થળ :- મુ. ભાક્ષી ભંડારીયા, સાવરકુંડલા-રાજુલા રોડ, થોરડી ગામપાસે, તા. રાજુલા. જી. અમરેલી. મો. ૯૮૨૫૦ ૪૭૫૧૨

વડતાલ પીઠાધિપતિ પ.પૂ. ધ.ધુ. ૧૦૦૮ શ્રી આચાર્ય શ્રી અજેન્દ્રપ્રસાદજી મહારાજશ્રીના શુભ આશીર્વાદ સહ આજ્ઞાથી યોજાયેલ દક્ષિણ ભારતની
ચતુર્થ શ્રી સ્વામિનારાયણ સ્પેશ્યલ ટ્રેનયાત્રા - ૨૦૦૮

૧. અમદાવાદ રેલ્વે સ્ટેશન પર યાત્રિકોને આશીર્વાદ આપવા પધારેલા પ.પૂ. નાના લાલજી મહારાજશ્રી. ૨. પંઢરપુર (મહારાષ્ટ્ર) રેલ્વે સ્ટેશન પર સત્સંગ સભામાં કથા-વાર્તાનો લાભ આપતા પૂ. સ્વામી તથા પૂ. સંતો. ૩. તિરુપતી (આંધ્રપ્રદેશ)માં તિરુમલા દેવ સંસ્થાના સત્સંગ હોલમાં શ્રીમદ્ સત્સંગિજીવનનું રસપાન કરાવતા પૂ. સ્વામી. ૪. શ્રીરંગ ક્ષેત્ર (તામિલનાડુ) રેલ્વે સ્ટેશન પર સત્સંગ સભામાં પૂ. સ્વામી તથા સંતો-ભક્તો. ૫. રામેશ્વર (તામિલનાડુ) રેલ્વે સ્ટેશન પર સત્સંગ સભામાં ભક્તજનોને કથા-વાર્તાનો લાભ આપતા પૂ. સ્વામી તથા પૂ. સંતો. ૬. ભારતનો દક્ષિણ દિશાનો સૌથી છેલ્લો છોડો એટલે કન્યાકુમારી (તામિલનાડુ)ના રેલ્વે સ્ટેશન પર સત્સંગ સભામાં ઉપસ્થિત તમામયાત્રિકો તથા પૂ. સંતો. ૭. ત્રિવેન્દ્રમ-પચનાલમ (કેરલ) રેલ્વે સ્ટેશન પર સત્સંગ સભામાં કથા-વાર્તાનો લાભ આપતા પૂ. સ્વામી તથા પૂ. સંતો. ૮. બેંગલોર (કર્ણાટક)ના યશવંતપુર વિસ્તારના રેલ્વે સ્ટેશન પર યાત્રિકોને તીર્થ મહિમાની સાથે કથા-વાર્તાનો લાભ આપતા પૂ. સ્વામી તથા પૂ. સંતો.

છબીકલા : જયેશ પોરીયા - કાંદિવલી, મો. ૦૮૩૨૪૦૬૦૮૪૭